

Provincie West-Vlaanderen
Gemeenten Poperinge, Vleteren, Ieper

Natuurrichtplan voor de Speciale beschermingszones (SBZ) en de groene bestemmingsgebieden voor “het Hoppeland van Poperinge en de Zuidelijke IJzervlakte”

Toelichting bij het natuurrichtplan

Inhoudstafel

INHOUDSTAFEL	2
ALGEMENE GEBIEDSVISIE	4
1 Ecologische concepten.....	5
2 Schets van het streefbeeld	111
3 Instandhoudingsdoelstellingen.....	16
SPECIFIEKE GEBIEDSVISIE	22
MAATREGELEN EN INSTRUMENTEN	50
BEGRIPPENLIJST	70
BIJLAGEN	76

Provincie West-Vlaanderen
Gemeenten Poperinge, Vleteren, Ieper

Natuurrichtplan voor de Speciale beschermingszones (SBZ) en de groene bestemmingsgebieden voor “het Hoppeland van Poperinge en de Zuidelijke IJzervlakte”

Algemene gebiedsvisie

Algemene gebiedsvisie

De algemene gebiedsvisie is een niet-bindend gesteld gedeelte zodat deze enkel een richtinggevende waarde heeft. Het is een leidraad waar de administratieve overheid rekening mee houdt wanneer de regelgeving dit toelaat, onder meer bij de interpretatie van de zorgplicht (artikel 14 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu), het beoordelen van de natuurtoets (vermijdbare schade, artikel 16 van hetzelfde decreet), de verscherpte natuurtoets (onvermijdbare en onherstelbare schade in het VEN, artikel 26bis van hetzelfde decreet) en van passende beoordelingen in speciale beschermingszones (artikel 36ter van hetzelfde decreet). Bij het beheer van hun eigendommen wordt een administratieve overheid geacht dit richtinggevend deel van de gebiedsvisie na te streven in de mate dat het inpasbaar is in de vigerende regelgeving.

1 Ecologische concepten

1° Kwantitatief behoud en versterking van boskernen en boscomplexen	
Visie	Toelichting
Er wordt gestreefd naar het behoud en/of de ontwikkeling van aaneengesloten boscomplexen. Dit kan door bosuitbreiding of door goede ecologische verbinding tussen de boscomplexen. Deze ecologische verbindingen zijn structuurrijke overgangen tussen de boscomplexen in de vorm van permanente graslanden in bosomgeving, ruigten, een netwerk van kleine landschapselementen in het kleinschalig (cultuur)landschap, enz.	De habitats die voorkomen in de habitatrictlijngebieden in het natuurrichtplan zijn allemaal bostypes. In het natuurrichtplan wordt dan ook bijzondere aandacht besteed aan bosbehoud en –ontwikkeling. Knelpunten die vanuit de instandhoudingsdoelstellingen worden aangehaald zijn onder meer de te kleine bosoppervlakte van de afzonderlijke bossen en een te grote invloed aan de rand ervan: de werkelijke boskern, die vrij van significante invloed van buitenaf kan ontwikkelen is vaak heel klein. Deze negatieve invloed uit zich o.a. in een verstoorde kruidlaag, die gedomineerd wordt door aanwezigheid van bramen en brandnetels. Een oplossing hiervoor is het bebossen van het tussenliggend (landbouw)gebied in het habitatrictlijngebied zodat de kleinere boskernen een groter aaneengesloten geheel vormen dat beter gebufferd is tegen randinvloeden. Zeker op korte termijn wordt het uitvoeren van deze visie door de sector landbouw enkel gedragen als ze gebaseerd is op vrijwillige medewerking van de landbouwer. Het probleem van bosversnippering kan evenwel deels opgelost worden door de bossen te verbinden met kleine landschapselementen (dreven, houtkanten, houtwalbeken, enz.). Op deze manier vormt het tussenliggende landbouwgebied een minder groot migratieknelpunt voor bosafhankelijke plant- en diersoorten. De

	landbouwsector kan met het visie-element ter ontwikkeling van deze kleine landschapselementen en structuurrijke overgangen tussen het bos akkoord gaan, op voorwaarde dat dit voor landbouwers op basis van vrijwilligheid wordt uitgevoerd en er een passende vergoeding voor verkregen kan worden. In de gebiedsvisie wordt als minder bruuske overgang grasland-bos nagestreefd i.p.v. de overgang akker-bos. Binnen de landbouwpercelen in habitatrichtlijngebied wordt naast bosuitbreiding een voorkeur gegeven aan het behoud en/of de uitbreiding van graslanden. De landbouwsector wenst echter de mogelijkheid tot vrije teeltkeuze (incl. tijdelijk grasland) te behouden, behalve voor de permanente graslanden. Bovendien zal de aanwezigheid van kleine landschapselementen, in het bijzonder hagen, houtkanten en poelen, bijdragen tot een beter biotoop voor de Kamsalamander, een soort die voor het Habitatrichtlijngebied Westvlaamse Heuvels werd aangemeld, in het gebied van het natuurrichtplan voorkomt en waarvoor ook specifieke instandhoudingsdoelstellingen zijn.
--	--

2° Kwalitatief ecologische opwaardering van boskernen en boscomplexen	
Visie	Toelichting
In de aaneengesloten boscomplexen en de kleinere waardevolle boskernen wordt gestreefd naar een ecologische opwaardering. Dit betekent ondermeer een interne structuurverbetering door een natuurgericht bosbeheer, de ontwikkeling van mantel-zoomvegetatie en/of bufferstroken aan de rand van het bos en het creëren en/of behouden van open plekken en dreven in het bos. Hierbij wordt rekening gehouden met landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden.	Voor de huidige bossen zijn een aantal knelpunten geformuleerd in de instandhoudingsdoelstellingen, waarvan de oorzaken in het beheer zelf liggen. Vaak heeft dit te maken met de te talrijke aanwezigheid van niet-inheemse boom- en struiksoorten, die het ecologisch geheel van het boscysteem verstoren. De Amerikaanse eik bijvoorbeeld heeft een slecht afbreekbaar strooisel en schermt heel efficiënt het zonlicht af. Deze invloeden hebben een negatieve impact op de ontwikkeling van de kruidlaag en beperken kiemingsmogelijkheden van inheemse boom- en struiksoorten. Met structuurverbetering wordt onder andere bedoeld de ontwikkeling van de diverse lagen in het bos: kruidlaag, struiklaag en boomlaag. Inheemse soorten zijn hierbij essentieel omdat ze, in de gegeven klimaat- en bodemomstandigheden, garant staan voor het tot stand komen van een evenwichtig natuurlijk ecosysteem. Het minimum structuurareaal, een term die gebruikt wordt in de instandhoudingsdoelstellingen, geeft aan wat de minimum oppervlakte voor een bos

	is, waarin alle leeftijdsklassen goed ontwikkeld aanwezig kunnen zijn. Om bepaalde gradiënten en spontane processen in het bos mogelijk te maken is immers een zekere diversiteit in dikteklassen en groeiklassen nodig. Bepaalde dier- en plantensoorten verkiezen immers eerder jonge, lichtrijke bestanden in het bos en andere eerder oude, schaduwrijke bosbestanden. Als een zekere diversiteit in dikte- en groeiklassen aanwezig is in het bos, biedt het voldoende ruimte aan de verschillende levensgemeenschappen. Open plekken en mantel-zoomvegetaties zijn hier een bijzonder voorbeeld van. Ze zijn in feite een weerspiegeling van de eerste fase in de bosontwikkeling en situeren zich op het scharnierpunt tussen open habitats en boshabitats. Naast de interne bosstructuurverbetering zullen de beter ontwikkelde bosranden (mantel-zoom) met aandacht voor geleidelijke overgangen ook de negatieve randeffecten vanuit de omgeving beperken (inwaai van mest, bestrijdingsmiddelen, enz.). Dit geldt evenzeer in omgekeerde richting voor de landbouwsector: een bos zonder geleidelijke bosrandovergang (mantel-zoom) heeft een negatieve invloed op de productiviteit van een aangrenzend landbouwperceel. De mantel-zoomvegetaties kunnen buiten het bosgebied aangelegd worden of door intern beheer aan de binnenrand van het bos ontwikkeld worden. De landbouwsector kan met het visie-element ter ontwikkeling van deze bos- en/of akkerranden akkoord gaan, op voorwaarde dat dit voor landbouwers op basis van vrijwilligheid wordt uitgevoerd en er een passende vergoeding voor verkregen kan worden. Dood hout in het bos is een bron van leven. Heel veel insecten en zwammen bijvoorbeeld zijn voor hun voortbestaan afhankelijk van de aanwezigheid van dood hout in het bos. Op hun beurt vervullen ze een belangrijke rol in het bosecosysteem (afbraak strooisellaag, bodemverluchting, schakel in voedselkringloop, enz.). De aanwezigheid van dood hout is dan ook een essentieel onderdeel in een natuurlijk bos. Dit wil niet zeggen dat er geen enkele boom meer uit het bos mag verwijderd worden. In een normaal bos sterven onvermijdelijk bomen vooraleer ze kaprijp zijn. Er kan dan voor geopteerd worden om deze zogenaamde boomlijken in het bos te laten. Staand dood hout biedt een thuis aan andere levensgemeenschappen dan liggend dood hout. Vandaar dat er ook aandacht gevraagd wordt om beide vormen van dood hout een plaats te geven in het bos. Vaak kan dit eenvoudigweg door in te spelen op toevalligheden: men kan bomen met uitgewaaid top, kapot gebliksemde bomen, bomen met ziektes, enz. laten staan zonder dat economisch bruikbare
--	--

	stammen opgeofferd dienen te worden. De aanwezigheid van dood hout draagt bij tot het verkrijgen van een goede bosstructuur. Rekening houdend met de veiligheid kunnen de streefdoelen voor staand dood hout op bijvoorbeeld minder toegankelijke plaatsen in het bos gerealiseerd worden. Gezien bepaalde bossen en open zones in het natuurrichtplangebied een historisch gegroeide oorsprong hebben inzake exploitatie of landschapsbeeld, vormen deze elementen (drevenpatronen, zichtassen, enz.) een waardevol element in het bos. Deze landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden worden bij voorkeur behouden, evenals bepaalde niet-inheemse bomen met een bepaald cultuurhistorisch belang. Indien een bos rechtstreeks aansluit op een kasteelpark, dient met deze cultuurhistorische aspecten extra rekening gehouden te worden en het bos niet puur vanuit ecologisch oogpunt bekeken te worden. Het voorkomen van niet-inheemse boomsoorten is vaak een essentieel opbouwend element in kasteelparken.
--	--

3° Behoud en ontwikkeling van kasteelparken en cultuurhistorische sites als ecologische stapstenen	
Visie	Toelichting
Door het ecologisch opwaarderen van kasteelparken en cultuurhistorische sites vervullen deze gebieden een belangrijke functie als groene stapsteen tussen de grotere bos- en natuurgebieden.	Voor o.a. kasteelparken, die eventueel aansluiten op een uitgebreider cultuurhistorisch (park)bos worden de ecologische doelstelling aan de cultuurhistorische doelstelling afgewogen. De aanwezigheid van zichtassen, niet-inheemse boomsoorten, bewaken van de veiligheid voor bezoekers/eigenaars/gebruikers, enz. zijn elementen waar de eigenaar en/of beheerder individueel en op kleinere schaal rekening mee dient te houden. Vandaar dat de kasteelparken, niet alleen omwille van hun bestemming, maar ook vanuit cultuurhistorisch oogpunt apart van de (park)bossen worden beschouwd. De gebiedsvisie geldt hier als een vrijblijvende leidraad. Niettemin vormen deze kasteelparken, die vaak middenin landbouw of woongebied liggen, belangrijke rustzones en ecologische stapstenen tussen grotere bosgebieden in de omgeving en kunnen ze aldus een groot belang hebben voor het natuurbehoud.

4° Het verbeteren van de kwaliteit en structuur van oppervlakte- en grondwater	
Visie	Toelichting
Door brongerichte zuivering en het saneren van afvalwaterlozingspunten van huishoudens en horeca op de waterlopen kan de waterkwaliteit verbeteren. Waterlopen worden zoveel mogelijk natuurtechnisch ingericht en beheerd als ecologische verbindingzones (houtwalbeken), zonder daarbij disproportionele gevolgen te veroorzaken aan gronden in landbouw- of ander gebruik en gronden buiten het natuurrichtplangebied.	Als algemeen principe dienen waterlopen zo natuurlijk mogelijk gemaakt/gelaten te worden. Hierdoor kan enerzijds een belangrijke ecologische verbindingas ontstaan, anderzijds is het streven naar goede waterkwaliteit in kleine beekjes de basis om ook in grotere waterlopen stroomafwaarts een goede ecologische kwaliteit te behalen. Vanzelfsprekend hebben waterlopen meerdere functies (o.a. waterafvoer en -berging) zodat de mogelijke ecologische ontwikkeling van deze waterlopen integraal met de verschillende functies dient ontwikkeld te worden. In het natuurrichtplangebied zijn een aantal lozingspunten die een sterke verontreiniging van waterlopen bij de bron veroorzaken (o.a. afvalwaterlozing Sparhof in Bommelaarsbeek in Helleketelbos en afvalwaterlozing van De Lovie in brongebied van de Haringebeek) waar dit visie-element daadwerkelijk een verbetering van de situaties bepleit. Houtwalbeken zijn een typisch verschijnsel in de streek van het natuurrichtplan. Dit zijn beken waar de licht verhoogde oevers begroeid zijn met bomen en struiken. Deze houden met de wortels de oevers beter vast zodat tegelijkertijd erosie en oeverafkalving wordt beperkt. Hoewel de aanwezigheid van opgaande begroeiing langs waterlopen het ruimen of reiten van de waterlopen kan bemoeilijken, wordt de ontwikkeling ervan nagestreefd. Hierdoor verhoogt de waarde van de waterloop als groene verbindingas in het landschap.

5° Het optimaliseren van het recreatief medegebruik	
Visie	Toelichting
Er is recreatief medegebruik door het selectief openstellen van openbare domeinen, selectief openstellen en opwaarderen van trage wegen, natuureducatieve inrichting, aanduiden van speelzones en de aanleg van speelbossen binnen de ecologische en ruimtelijke draagkracht van het gebied. Ook stadsparkgebieden vervullen een belangrijke sociaal-recreatieve functie gezien hun ligging aansluitend op de bebouwde kern. Ze kunnen ingericht	Recreatief medegebruik in de natuurrichtplanwaardige zones is per definitie niet onmogelijk. Er wordt wel voor gepleit dat het recreatief medegebruik rekening houdt met en afgestemd is op de ecologische draagkracht en kwetsbaarheid van het gebied. Voor openbare domeinen is een zekere ontsluiting, in het kader van dienstverlening aan de bevolking vanzelfsprekend (tenzij het zeer kwetsbare of verstoringsgevoelige zones betreft). Het is wel wenselijk om deze recreatie ruimtelijk te spreiden door

worden tot recreatieve groenpolen en op deze manier de natuur dichterbij de mens brengen.	paden te laten aansluiten op grotere recreatieve netwerken. Ook voet- en buurtwegen, kerkwegels e.d. kunnen in dit recreatief netwerk opgenomen worden. De openstelling is gericht op niet-gemotoriseerde recreatievormen. Wat betreft private eigendommen houdt dit visie-element in dat de eigenaar zijn/haar terrein naar eigen wens recreatief kan ontsluiten voor zover de natuurbehoudfunctie, in het bijzonder in functie van de instandhoudingsdoelstellingen voor het habitatrichtlijngebied, niet in het gedrang komt. Wat betreft de stadsparken van Poperinge (Tsjoekbos en Frimoutpark) is het natuurstreefbeeld ondergeschikt aan het recreatief gebruik. Deze parkzones dienen immers in de eerste plaats sociale en recreatieve doelstellingen te verwezenlijken binnen het stedelijke gebied, wat niet uitsluit dat ook bepaalde natuurdoelstellingen gehaald kunnen worden. Hoewel wildbeheer/jacht in dit document uitdrukkelijk niet onder recreatie begrepen wordt (zie begrippenlijst), wordt dit nogmaals benadrukt. De omschrijving die hier aan het recreatief medegebruik wordt gegeven, slaat dus niet op het wildbeheer/jacht in het natuurrichtplangebied.
---	--

2 Schets van het streefbeeld

Visie	Toelichting
In het natuurrichtplangebied is het behoud en de ontwikkeling van de boscomplexen op de noordelijke heuvelrug omheen Poperinge een belangrijk streefdoel. Ook de verbetering van de structuurkwaliteit binnen die bossen zelf is van belang. Het kleinschalig landschap tussen de boskernen biedt ruimte voor bosuitbreiding. Ook door een netwerk van kleine landschapselementen (hagen, houtkanten, poelen, enz.) te behouden en/of te ontwikkelen, kunnen de versnipperde boscomplexen ecologisch worden verbonden. De permanente graslanden in bosomgeving en langsheen waterlopen blijven behouden als open en structuurrijke zones, tenzij ze bebost worden. De kasteelparken zijn bijzondere groene stapstenen in het landschap. Rekening houdend met hun veelzijdige cultuurhistorische erfgoedwaarde, worden ze zo goed mogelijk in de natuurlijke omgeving geïntegreerd.	In enkele zinnen wordt een samenvatting gegeven van de ecologische concepten, waarbij de onderlinge fysisch-landschappelijke samenhang wordt verduidelijkt. Het Natuurrichtplan richt zich hoofdzakelijk op het natuurbehoud in de streek. In dat kader wordt dan ook een visie ontwikkeld die de natuurwaarde van het gebied moet doen stijgen. Zo wordt er gestreefd naar kwalitatieve habitats die een meerwaarde kunnen betekenen voor soorten die binnen het natuurbehoud van belang zijn. Het natuurrichtplan is gericht op het verhogen van de natuurbehoudswaarde, maar dit sluit geenszins het duurzaam gebruik van de open ruimte (bos- en landbouw, jacht, visserij, recreatie ...) uit. In zoverre ze in overeenstemming zijn met de bestaande wetgeving en de visie en maatregelen van het natuurrichtplan kunnen de diverse activiteiten en gebruiken in het buitengebied zondermeer doorgaan. Bestaande wetgeving inzake ruimtelijke ordening, jacht, natuurbehoud, enz. blijven van toepassing en het naleven van de code goede natuurpraktijk, code goede landbouwpraktijk, criteria duurzaam bosbeheer, criteria duurzame jacht, enz. worden zoveel mogelijk gestimuleerd. Doelsoorten: Doelsoorten worden opgenomen ter illustratie en verdere ondersteuning van het streefbeeld. Door doelsoorten te koppelen aan de te ontwikkelen habitats, wordt een minder abstract beeld geschetst van deze nagestreefde habitats en biotopen. De soorten dienen gezien te worden als een soort van ambassadeurs van hun leefgebied en brengen een concreet verhaal van de gewenste situatie. Begrippen als ecologische verbinding en relaties tussen de verschillende biotopen (bijv. poel voor voortplanting, bos als leefgebied, houtkanten als migratieroute, bos als dekking en mantel-zoom als fourageerplek) worden met behulp van herkenbare doelsoorten aanschouwelijker gemaakt. In de doelsoortenfiches (bijlage 2 van het NRP) zijn meer details over hun leefgebied opgenomen. Wanneer er bijvoorbeeld inrichtings- of beheerswerken worden uitgevoerd, kan de biotoopbeschrijving van de doelsoorten richtinggevend zijn bij het uitvoeren van de werken. Het opnemen van doelsoorten impliceert geen bijkomende wettelijke bescherming

	en grijpt niet in op de bepalingen zoals opgenomen in de jachtwetgeving. Bestaande soortbeschermingsplannen blijven van toepassing, ook al werd een soort in het natuurrichtplan niet als een van de doelsoorten opgenomen. Niet alle voorkomende of potentieel voorkomende soorten worden vanzelfsprekend opgenomen als doelsoort. Sommige soorten zijn niet specifiek genoeg gebonden aan bepaalde doelhabitats/biotopen, andere soorten stellen gelijkaardige eisen aan hun biotoop als een wél opgenomen doelsoort en worden niet weerhouden. Soorten die een goede illustratie bieden van het streefbeeld, zijn niet noodzakelijk een rode lijst soort of zeldzaam in voorkomen. Ook algemenere en goed herkenbare soorten kunnen relevant zijn om als ‘ambassadeur van de gebiedsvisie’ op te nemen. Feitelijk is het natuurrichtplangebied ook een leefgebied van de fazant, die wegens haar voorkeur voor half-gesloten landschappen, met afwisseling van bos en landbouwgebied, even goed een doelsoort ter illustratie van de gebiedsvisie zou kunnen zijn. In dit gebied is toch voor enkele andere doelsoorten gekozen met vergelijkbare habitatvereisten. Dit staat niet in de weg dat de soort waarschijnlijk wel een positief effect zal ondervinden van acties die ondernomen worden om de natuurrichtplanvisie uit te voeren. Door de vertegenwoordigers van de WBE’s in de stuurgroep werden ook nog Haas en Wilde eend voorgesteld als doelsoort. De plangroep heeft dit voorstel niet gevolgd omwille van het feit dat het voorkomen van deze soorten niet specifiek genoeg gelinkt is aan de beoogde natuurdoeltypen die in dit natuurrichtplan worden beschreven. Elk soortgericht initiatief (ongeacht of de desbetreffende soort al dan niet in dit natuurrichtplan als illustratieve doelsoort werd aangehaald) dat bijdraagt aan habitatverbetering en het realiseren van de NRP-gebiedsvisie zal door de betrokken administraties gesteund worden. De Kamsalamander is als doelsoort bijzonder: het is een beschermde soort in het kader van de Habitatrictlijn. Het habitatrictlijngebied in het natuurrichtplan werd voor deze soort aangemeld, waardoor ook zijn leefgebied dient behouden en/of ontwikkeld te worden. De opname van deze doelsoort is dus niet zomaar illustratief of vrijblijvend gezien dit natuurrichtplan moet bijdragen tot het behalen en/of behouden van de goede staat van instandhouding van de populatie.
--	---

1° Bossen	
Visie	Toelichting
In het natuurrichtplangebied wordt gestreefd naar het behoud en de ontwikkeling van een complex van structuurrijke bossen bestaande uit gemengd inheems loofhout. Een goed ontwikkelde mantel-zoomvegetatie, ruigte of hakhoutzone in de bosrand zorgt voor een ecologische en geleidelijke overgang tussen het bos en het omliggende landschap. Door bosuitbreiding neemt de bosoppervlakte toe en worden de bosnippers terug met elkaar verbonden. Indien mogelijk gebeurt bosuitbreiding door spontane verbossing. Indien beschikbaar wordt bij aanplantingen inheems autochtoon plantmateriaal gebruikt of teeltmateriaal van erkende herkomst. Bij het beheer en de aanleg van bos wordt gestreefd naar een van de doelhabitats zoals geformuleerd in de instandhoudingsdoelstellingen voor de betreffende speciale beschermingszone (zie bijlage 1).	Doelsoorten: De Kamsalamander is een uitgesproken liefhebber van een kleinschalig landschap. De aanwezigheid van kleine kernen bos in de nabijheid van het kleinschalig landbouwlandschap met poelen en lijnvormige landschapselementen is positief. De Kamsalamander verblijft 's zomers niet in de nabijheid van het water, maar is dan in het bos of in de kleine landschapselementen (hagen en houtkanten) te vinden. Bijgevolg ondersteunen de biotoopvereisten van deze soort vrij goed het streefbeeld van bossen met aanwezigheid van dood hout, kleinschalig cultuurlandschap en poelen. De Kamsalamander is aanwezig in het gebied. De Vinpootsalamander is eerder een salamander die in de bossfeer thuishoort. De aanwezigheid van dood hout en bospoelen is voor deze soort voldoende om te overleven. Bossen bestaande uit inheems loofhout verzekeren ook een rijke en begeleidend (bodem)fauna, wat net als voor de Kamsalamander interessant is voor de voedselvoorziening. De Vinpootsalamander is aanwezig in het gebied. De Vuursalamander werd in de stuurgroep aangebracht als doelsoort om specifiek in de bronzones van grotere bossen het streven naar helder water en liggend dood hout te ondersteunen. De Vuursalamander is hoogst waarschijnlijk niet aanwezig in het gebied. Er zouden wel oude waarnemingen in het Helleketelbos geweest zijn en er situeert zich een populatie net over de Franse grens. De Kale en Behaarde rode bosmier zijn soorten die in lichtrijke bossen en bosranden voorkomen. Ze zijn als doelsoort opgenomen ter ondersteuning van de ontwikkeling van geleidelijke habitatovergangen en bosranden (mantel-zoomvegetaties). Hetzelfde gaat op voor Hazelworm, Fazant en Ree hoewel deze laatste soorten mobieler zijn en opnieuw meer de overgangen naar kleinschalig (landbouw)landschap illustreren. Deze soorten zijn allen aanwezig in het gebied. De Franse aardkastanje is ook een soort gebonden aan de mantel-zoomvegetaties en wordt hier opgenomen als doelsoort voor minder braam- en netelrijke bosranden. Deze soort is aanwezig in het gebied. De Das is een goede illustratie van een dier dat bij voorkeur leeft in een gebied met

	kleinere bossen, omgeven door een kleinschalig landschap met weiden, akkers en kleine landschapselementen om zich langsheen te verplaatsen. De Das komt niet voor in het natuurrichtplangebied, de laatste waarneming in de omgeving dateert van 1985. De Das komt dichtbij in Noord-Frankrijk wel voor en zwervende exemplaren in het natuurrichtplangebied zijn niet uitgesloten.
Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i> : Kamsalamander ¹ , Vinpootsalamander, Vuursalamander, Kale en Behaarde rode bosmier, Hazelworm, Ree, Das, Franse aardkastanje	

2° Kasteelparken	
Visie	Toelichting
De talrijke verspreide kasteelparken bevatten waardevolle bossen, bomenrijen, graslanden en poelen. Naast hun cultuurhistorische erfgoedwaarde zijn ze voor zowel planten als dieren belangrijk als groene stapstenen in het landschap. Het toepassen van elementen van harmonisch parkbeheer en natuurgericht bosbeheer met aandacht voor landschapsintegratie, zichtassen, dreefpatronen, enz. kan hun ecologische rol verhogen.	Doelsoorten: Zie 1° bossen
Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i> : Kamsalamander ² , Vinpootsalamander, Kale en Behaarde rode bosmier, Ree	

3° Beekvalleien en bronzones	
Visie	Toelichting
Beekvalleien bieden ruimte aan een natuurlijk verloop van de waterloop, zonder daarbij disproporionele gevolgen te veroorzaken aan gronden in landbouw- of ander gebruik en gronden buiten het natuurrichtplangebied. De relatie tussen de waterloop en de vallei met watergebonden vegetatietypes wordt hersteld. Bij	Doelsoorten: Bermpje en Kleine modderkruiper zijn twee bodembewonende visjes. Ze verkiezen beken met een vrij natuurlijk sedimentatie-erosie patroon en zijn een indicator voor helder water. Deze vissen zijn indicator voor een constante situatie van zuiver water

¹ dier- en plantensoorten van Bijlage II van de Habitatrichtlijn die voorkomen in Vlaanderen. De administratieve overheid neemt, binnen haar bevoegdheden, in de speciale beschermingszones, ongeacht de bestemming van het betrokken gebied, de nodige instandhoudingsmaatregelen, die steeds dienen te beantwoorden aan de ecologische vereisten van de typen habitats vermeld in bijlage I van dit decreet en de soorten (o.a. bijlage II) van het decreet. Ook de verslechtering van de natuurkwaliteit en het natuurlijk milieu van de betreffende habitats en soorten dient in deze speciale beschermingszones vermeden te worden (zie art. 36ter, decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, dd. 21/10/1997)

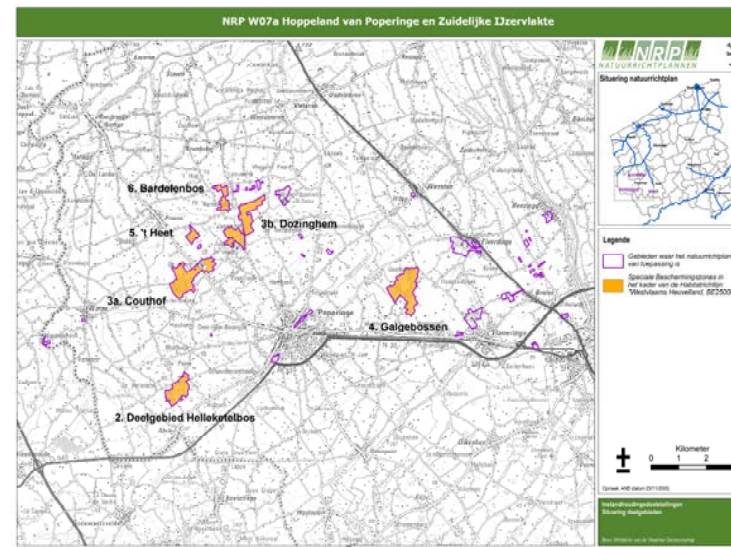
oeverversterking en werken aan de waterloop wordt de beek in zijn geheel benaderd. Daarbij worden de principes van de natuurtechnische milieubouw toegepast indien technisch mogelijk. In bronzones en beekvalleien dient minstens gestreefd te worden naar de basiswaterkwaliteit voor de desbetreffende waterloop.	en weinig verstoorde beekbodems. Beide soorten komen voor in het studiegebied. De Grote gele kwikstaart is een vogel die bij voorkeur voorkomt langs vrij natuurlijke waterlopen met wat variatie in waterdiepte en oeverstructuur. Om te kunnen overleven heeft de soort een stukje beektraject nodig dat aan deze eisen tegemoetkomt. Hij is ook een betere indicator voor de natuurwaarden boven water (oevers, begroeiing, ...) dan de twee vissoorten. De Grote gele kwikstaart komt voor in het gebied. Vuursalamander: zie 1° bossen
Doelsoorten - kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat: Bermpje, Kleine modderkruiper ² , Grote gele kwikstaart, Vuursalamander	

4° Kleine landschapselementen	
Visie	Toelichting
Een netwerk van hagen en bomenrijen langs perceelsranden, paden en waterlopen vervult naast de verhoogde landschappelijke kwaliteit ook een belangrijke ecologische rol. De ecologische verbinding van versnipperde bossen kan door deze groene linten gedeeltelijk hersteld worden. Ook de relatief hoge dichtheid aan (veedrink)poelen is bijzonder voor het natuurrichtplangebied. De relatief hoge dichtheid aan (veedrink)poelen dient behouden en waar nodig versterkt te worden. Ook dient de waterkwaliteit en de ecologie van de poel behouden en verbeterd te worden.	Doelsoorten: De Geelgors is een typische soort van het kleinschalig landbouwlandschap. De soort verkiest hagen en houtkanten als broedgebied en foerageert op akkers en weilanden. Tijdens de winter zijn restanten van (graan)oogsten van belang voor het overleven. Geelgorzen komen voor in landschappelijk goed ontwikkelde kerngebieden zodat de opname als doelsoort de ruimere landschapsontwikkeling ondersteunt in het natuurrichtplangebied. Steeneppe is een bijzondere plant van ruigtes en ruige wegbermen. In Poperinge liggen de enige vindplaatsen van de soort in België. Als doelsoort voor het bermbeheer en het ontwikkelen van akker- en perceelsranden is deze hier op zijn plaats. Andere soorten: zie 1° bossen
Doelsoorten - kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat: Kamsalamander ² , Vinpootsalamander, Hazelworm, Ree, Das, Patrijs, Geelgors, Steeneppe	

3 Instandhoudingsdoelstellingen

In de speciale beschermingszone wordt gestreefd naar de instandhouding van de habitats en soorten waarvoor deze gebieden werden aangeduid, en dit op basis van de instandhoudingsdoelstellingen voor de speciale beschermingszone 'Habitatrichtlijngebied West-Vlaams Heuvelland' (code BE2500003). Voor die delen van de speciale beschermingszone die gelegen zijn in dit natuurrichtplangebied, in totaal gaat het om 380 ha of 70% van het natuurrichtplangebied, wordt gestreefd naar de staat van instandhouding zoals weergegeven in onderstaande tabel².

Voor de bepaling van de instandhoudingsdoelstellingen wordt het natuurrichtplangebied onderverdeeld in volgende deelgebieden: Helleketelbos, Couthof, Dozinghem, Galgebossen, 't Heet en Bardelenbos.

Randvoorwaarde

Kleine verschuivingen in de kwalitatieve en kwantitatieve doelstellingen van onderstaande instandhoudingsdoelstellingentabel kunnen op middellange termijn noodzakelijk zijn ten gevolge van aanvullend wetenschappelijk onderzoek en de integratie van de instandhoudingsdoelstellingen voor het NRP-gebied in die voor het gehele Habitatrichtlijngebied (SBZ-H).

² Zie art. 36ter van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (dd. 21/10/1997)

Deelgebied Helleketelbos (53 ha)

Aangemelde habitattypes				
Habitatype	Actuele opp. (ha)	Actuele staat	Doelstelling	Oppervlakte-doelstelling
- 9130- Beukenbos met hyacinth	15	ongunstig	gunstig	- Behoud huidig aanwezig habitat - Uitbreiding mogelijk door omvorming naalldhoutaanplanten (max. 7 ha) en bosontwikkeling op landbouwgrond (max. 16 ha) Totaal: 15 tot 38 ha
- 9160 - Eiken- haagbeuken- bos met hyacinth	15 (waar- van 6 ha aaneen- gesloten)	ongunstig	gunstig	- Behoud huidig aanwezig habitat - Uitbreiding van het habitat zodat de aaneengesloten oppervlakte minimaal 15 ha bedraagt (= Minimum Structuur Areaal) - Uitbreiding mogelijk door omvorming naalldhoutaanplanten (max. 7 ha) en bosontwikkeling op landbouwgrond (max. 16 ha) Totaal: 15 tot 38 ha

Deelgebied Couthof (93 ha)

Aangemelde habitattypes				
Habitatype	Actuele opp. (ha)	Actuele staat	Doelstelling	Oppervlakte-doelstelling
- 9160 - Eiken- haagbeuken- bos met hyacinth	65 (waar- van 48 ha aaneen- gesloten)	gunstig	gunstig	- Behoud huidig aanwezig habitat - Uitbreiding mogelijk door bosontwikkeling op landbouwgrond (max. 24 ha) Totaal: 65 tot 89 ha

Deelgebied Dozinghem (93 ha)

Aangemelde habitattypes				
Habitattype	Actuele opp. (ha)	Actuele staat	Doelstelling	Oppervlakte-doelstelling
- 9120- Beukenbos met Hulst	15	ongunstig	Behoud en ontwikkelen actuele natuur-waarde	- Behoud huidig aanwezig habitat - Het minimum Structuur Areaal (MSA) voor dit habitattype is 40 ha en kan in dit deelgebied niet bereikt worden. Het habitattype 9160 heeft de beste potenties in dit deelgebied. Totaal: 15 ha
- 9160- Eiken- haagbeuken- bos met hyacinth	52 (waar- van 28 ha aaneen- gesloten)	ongunstig	gunstig	- Behoud huidig aanwezig habitat - Uitbreiding mogelijk door omvorming loofhoutaanplanten (max. 1 ha) en bosontwikkeling op landbouwgrond (max. 25 ha) Totaal: 52 tot 78 ha

Deelgebied Galgebossen (100 ha)

Aangemelde habitattypes				
Habitattype	Actuele opp. (ha)	Actuele staat	Doelstelling	Oppervlakte-doelstelling
- 9160 - Eiken- haagbeuken- bos met hyacinth	68	ongunstig	gunstig	- Behoud huidig aanwezig habitat - Recent beboste oppervlakte (23 ha) kan verder evolueren naar dit habitattype - Uitbreiding mogelijk door bosontwikkeling op landbouwgrond (max. 9 ha) Totaal: 68 tot 100 ha

Deelgebied 't Heet (14 ha)

Aangemelde habitattypes				
Habitatype	Actuele opp. (ha)	Actuele staat	Doelstelling	Oppervlakte-doelstelling
- 9160 - Eiken-haagbeuken-bos met hyacinth	14	ongunstig	Behoud en ontwikkelen actuele natuur-waarde	- Behoud huidig aanwezig habitat - Uitbreiding binnen de grenzen van de speciale beschermingszone is onmogelijk Totaal: 14 ha

Deelgebied Bardelenbos (27 ha)

Aangemelde habitattypes				
Habitatype	Actuele opp. (ha)	Actuele staat	Doelstelling	Oppervlakte-doelstelling
- 9160 - Eiken-haagbeuken-bos met hyacinth	25	ongunstig	gunstig	- Behoud huidig aanwezig habitat - Uitbreiding mogelijk door bosontwikkeling op landbouwgrond (max. 2 ha) Totaal: 25 tot 27 ha

IHD tabel soorten voor NRP-gebied

Deelgebied Galgebossen

Aangemelde soorten van de Bijlage II van natuurdecreet			
Soort	Actuele staat	Doelstelling	Kwantitatieve doelstelling
- 1166 - Kamsalamander	gunstig	gunstig	- Behoud van waterbiotopen in goede kwaliteit - Behoud van nabijgelegen landbiotopen in goede kwaliteit - Verbeteren van verbinding landbiotopen met andere deelgebieden

Deelgebied Helleketelbos

Aangemelde soorten van de Bijlage II van natuurdecreet			
Soort	Actuele staat	Doelstelling	Kwantitatieve doelstelling
- 1166 - Kamsalamander	ongunstig	gunstig	- Behoud en ontwikkelen van waterbiotopen: complex van minimum 5 permanente kleine plassen (<100 m² per plas) of één grote plas (>250 m²) van goede kwaliteit - Behoud en ontwikkelen van landbiotoop in goede kwaliteit - Verbeteren van verbinding landbiotopen met andere deelgebieden

Deelgebied Couthof, Dozinghem, 't Heet en Bardelenbos

Aangemelde soorten van de Bijlage II van natuurdecreet			
Soort	Actuele staat	Doelstelling	Kwantitatieve doelstelling
- 1166 - Kamsalamander	ongunstig	gunstig	- Behoud en ontwikkelen van waterbiotopen: complex van minimum 5 permanente kleine plassen (<100 m² per plas) of één grote plas (>250 m²) van goede kwaliteit - Behoud en ontwikkelen van landbiotoop in goede kwaliteit - Verbeteren van verbinding landbiotopen met andere deelgebieden

Natuurrichtplan voor de Speciale beschermingszones (SBZ) en de groene bestemmingsgebieden voor “het Hoppeland van Poperinge en de Zuidelijke IJzervlakte”

Specifieke gebiedsvisie

+ zie Kaartbijlage

Specifieke gebiedsvisie

Op basis van de ecologische concepten, de schets van het streefbeeld en de instandhoudingsdoelstellingen, wordt een meer gedetailleerd en concreter streefbeeld geformuleerd: de specifieke gebiedsvisie.

Op de kaarten van de specifieke gebiedsvisie worden kaarteenheden aangeduid waarbinnen een zelfde streefbeeld geldt. In de tabel wordt per kaarteenheden aangegeven welk onderdeel van de specifieke gebiedsvisie bindend is en welk niet-bindend.

Een bindend gesteld gedeelte heeft voor de administratieve overheid tot gevolg dat noch subsidies noch beheers- of inrichtingsplannen noch vergunningen kunnen worden goedgekeurd of toegestaan als deze in strijd zijn met de gebiedsvisie. Een bindend gedeelte zal voor de overheid bovendien tot gevolg hebben dat de betrokken overheden zich aan de gebiedsvisie moeten houden voor wat betreft het beheer of het gebruik van hun terreinen (zowel wat de terreinen betreft die zij zelf in eigendom hebben als voor de terreinen die zij enkel beheren of gebruiken).

Een niet-bindend gesteld gedeelte heeft enkel een richtinggevende waarde. Het is een element waar de administratieve overheid mee kan rekening houden wanneer de regelgeving dit toelaat, onder meer bij de interpretatie van de zorgplicht, het beoordelen van de natuurtoets (vermijdbare schade), de verscherpte natuurtoets (onvermijdbare en onherstelbare schade in VEN) en van passende beoordelingen (in speciale beschermingszones). Bij het beheer van hun eigendommen wordt een administratieve overheid geacht om dit richtinggevend deel van de gebiedsvisie na te streven in de mate dat het inpasbaar is in de vigerende regelgeving.

Natuurdoeltypen zijn de soorten vegetatie waarnaar gestreefd wordt. De doelsoorten zijn voor de streek bijzondere soorten die bepaalde eisen stellen aan hun habitat/leefgebied, waardoor ze kenmerkend zijn voor bepaalde goed ontwikkelde habitats.

Gebiedsvisie			Toelichting gebiedsvisie en relatie met IHD
	1	Bos met grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen	<i>Het gaat om hoofdzakelijk groene en ook enkele agrarische gewestplanbestemmingen, die gedeeltelijk ook in een speciale beschermingszone zijn gelegen (in habitatrichtlijngebied).</i>
Situering	Restanten van historisch boscomplex (Sixtusbossen) op de heuvelrug omheen Poperinge: Helleketelbos*, Couthofdomein bos*, 't Heet bos*, Bardelenbos*, Canadabossen*, Dozinghem bos*, Galgebossen* en enkele kleinere bosjes. * bossen die in een Speciale Beschermingszone zijn gelegen		Er wordt een korte opsomming gegeven ter situering van de betreffende zones van het natuurrichtplangebied die in deze kaarteenheden zijn begrepen + van de voorkomende habitats op het terrein.
Bindende bepaling	Bos • Bestaande bossen worden behouden en ontwikkeld tot structuurrijke bosgemeenschappen;		• Uit de instandhoudingsdoelstelling blijkt dat boshabitats vaak niet genoeg aaneengesloten oppervlakte bevatten om in een gunstige staat te verkeren. Om de doelstelling van een gunstige staat te behouden of te behalen, is in eerste instantie het behoud van de huidige bosoppervlakte belangrijk. Om een gunstige

	• Er wordt gestreefd naar inheems en zoveel mogelijk autochtone boom- en struiksamenstelling in de bossen. Niet inheemse boom- en struiksoorten worden progressief uit het bosbestand verwijderd. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor Tamme kastanje en cultuurpopulier, waarvan het aandeel ten opzichte van het totale bosbestand niet mag toenemen. Autochtone houtige soorten worden maximaal behouden. Er wordt gestreefd naar gemengd loofhout in de diverse boslagen. Het aandeel staand en liggend dood hout in het bos bedraagt minimaal 4% van het totale houtvolume in het bos. Er wordt gestreefd naar het behoud en/of de ontwikkeling van een geleidelijke bosrandovergang door een mantelzoomvegetatie en/of hakhoutzone;	staat te bereiken dienen ook diverse leeftijdsfasen van het bos aanwezig te zijn zodat alle planten en dieren die aan een welbepaalde fase gebonden zijn, binnen hetzelfde bos kunnen leven. Dit wordt bedoeld met het ontwikkelen van structuurrijke bosgemeenschappen; • Voortbouwend op het vorige gebiedsvisiepunt voor de bossen wordt ook een doelstelling naar soortensamenstelling, afkomst en dood hout vooropgesteld. Inheemse boomsoorten bieden een belangrijke meerwaarde vergeleken met uitheemse soorten doordat er veel meer dieren aan verbonden zijn. Ze vormen op hun beurt de basis voor een gezond en divers ecosysteem. De keuze voor autochtone soorten is hier een verlengstuk van. Bomen die nazaten zijn van de oerbossen die hier vroeger voorkwamen, zijn veel beter aangepast aan onze bodem en ons klimaat en hebben aldus een betere weerstand tegen ziektes en calamiteiten. Deze koppeling uit zich ook in bijv. het tijdstip van bloei en van het uitlopen van de blaadjes. Op deze manier is er ook een nauwe relatie met de organismen, die eveneens een gelijklopende biologische klok hebben. Sleedoorns uit bijvoorbeeld Zuid-Europa bloeien vroeger dan Sleedoorns die oorspronkelijk altijd in de streek hebben gestaan. De sleedoornpage, een klein dagvlindertje, heeft een eigen biologische klok die gelijkloopt met de biologische klok van het bloeien van de autochtone sleedoorn. Aldus is er een nauwe relatie tussen voedselplant en vlinder. Wanneer bijvoorbeeld sleedoorns van Italiaanse afkomst al bloeien, is het nog te koud voor de sleedoornpage. Wanneer de eitjes van deze vlinder iets later uitkomen, is er bijgevolg geen voedsel (bloempjes) meer. Dit is slechts één voorbeeld van de nauwe koppeling van biologische klokken en het belang van autochtoon genetisch plantgoed als basis voor een biodivers ecosysteem. Niet inheemse boom- en struiksoorten horen niet thuis in onze natuurlijke bostypes zoals die zich na de laatste ijstijd spontaan hebben ontwikkeld. Daarom wordt hier voorgesteld om deze geleidelijk aan uit het bestand te verwijderen. Dit hoeft niet van de ene dag op de andere, maar kan wel in de tijd gepland worden bij het uitwerken van een bosbeheerplan. Op deze manier kan de omvorming geleidelijk gebeuren en hoeven geen bomen gevelde te worden vooraleer ze kaprijp zijn en wordt op lange termijn toch gewerkt aan een meer natuurlijk bostype. Op aangeven van de stuurgroep dient hier ook nog vermeld te worden dat het té ingrijpend verwijderen van exoten uit een bestand (teveel ineens of te grote bestanden ineens) kan leiden tot een verhoogd risico op windval in het bos.
--	---	--

		Vandaar dat hier gepleit wordt voor een oordeelkundige, geleidelijke en planmatige aanpak. Een gezond bos bestaat zelden uit slechts één boomsoort. Iedere boomsoort stelt eigen ecologische eisen: heeft een ander type wortelstelsel, verkiest nattere of drogere standplaatsen, stelt andere eisen qua voedselrijkdom van de bodem, enz. Het is belangrijk om aandacht te besteden aan voldoende menging van soorten zodat het bosbestand evenwichtig en gezond blijft en het effect van veranderende milieu-omstandigheden beter gebufferd wordt. In de door zomereik gedomineerde bossen rond het Jagershof bijvoorbeeld is te merken dat de vitaliteit van het bos afneemt. Door andere soorten in te brengen zoals es en lijsterbes, kunnen mineralen van buiten de actieve wortelzones van eik opgenomen worden en door de bladval terug in het boscossysteem worden gebracht. Op deze manier kan uitputting van de bodem vermeden worden. Een dergelijke menging is zowel te verkiezen in de boomlaag als in de struiklaag. Gezien onze bossen van nature loofbossen zijn, behoren naaldbhoutsoorten niet tot het na te streven bostype (met uitzondering van taxus, die van nature wel in dit type bossen voorkomt maar er nu meestal uit verdwenen is). Het streven naar dood hout is eveneens een punt wat belangrijk is voor behouden en/of halen van een gunstige staat van instandhouding van het boshabitat. Dood hout vormt immers de biotoop van tal van gespecialiseerde ongewervelden en schimmels. Ook vormt staand dood hout vaak een interessante nestgelegenheid voor holenbroeders en vleermuiskolonies (watervleermuis, rosse vleermuis). Staand dood hout dat veiligheidsrisico's inhoudt voor andere bosfuncties kan makkelijk omgezet worden in liggend dood hout. Niettemin vormt de combinatie van beiden de voorkeur (staand dood hout dan verder van de paden en exploitatiewegen). De 4% van het totale houtvolume is een richtcijfer dat door deskundigen van het INBO werd aangebracht in het kader van het bepalen van de randvoorwaarden voor de gunstige staat van instandhouding van boshabitats. Dit percentage kan per bosbestand steekproefgewijs bepaald worden. De ontwikkeling van de bosrandhabitats (mantel-zoomvegetaties) zorgt voor een geleidelijke overgang van het open gebied naar het bos en omgekeerd. Gezien bosranden lichtrijker zijn dan de boskernen, bevatten deze zones vaak een groter soortenaantal aan kruiden en lage struiken. Deze bieden meer dekking en voedsel aan vogels en zoogdieren en bieden dus een meerwaarde aan het boscossysteem. Er zijn verschillende methodes om dit te bekomen:
--	--	---

	• Bestaande bossen worden uitgebreid. Indien er beplant wordt, gebeurt dit met inheemse soorten en indien beschikbaar met autochtoon plantmateriaal of plantmateriaal van erkende herkomst. Voor de mantel-zoomvegetatie en de hagen wordt gekozen voor autochtoon plantmateriaal van de typische soorten uit de streek;	aanplant van een struiksingel in de bosrand, de buitenste rand van het bos als hakhout beheren, op akkerranden wat lichte opslag van forse kruiden en kleine boompjes en struiken laten ontwikkelen, enz. Het behoud van Tamme kastanje als hakhout wordt voorgesteld omwille van verschillende overwegingen. Enerzijds is de economische waarde van de Tamme kastanje als boom beperkt wegens de slechte houtkenmerken (veelvuldig voorkomen van ringbarsten) anderzijds is de soort vanuit sociaal-recreatief oogpunt aantrekkelijk wegens de eetbare vruchten die de soort in de herfst produceert. In hakhoutvorm levert hij nog bruikbaar paalhout. In bestaande populierebossen kan na exploitatie opnieuw cultuurpopulier gepoot worden indien dit gebeurt in wijd plantverband (wat voor cultuurpopulier gebruikelijk is) en als naast de cultuurpopulier ook andere boomsoorten (al dan niet in de onderetage) zich kunnen ontwikkelen. Op deze manier wordt een mengbos bekomen waarbij een aantrekkelijk en gevarieerd bos wordt ontwikkeld in combinatie met het behoud van economische teelt van cultuurpopulier. In bossen waar momenteel geen cultuurpopulier voorkomt, is het aanplanten ervan niet gewenst. • De soms te kleine oppervlakte van de bossen werd reeds aangehaald als knelpunt voor de instandhoudingsdoelstelling in het kader van de Habitatrichtlijn. Uitbreiding en het aan elkaar sluiten van bosfragmenten is dus wenselijk. Dit kan enerzijds door de zones spontaan te laten verbossen, anderzijds door actief bomen en struiken te planten. Wanneer voor deze laatste optie gekozen wordt, is het wenselijk om voor inheems en autochtoon plantgoed te kiezen (zie bijlage 1 van de toelichting bij NRP gebiedsvisie). Voor de meeste struiksoorten is dit autochtoon materiaal beschikbaar, voor sommige boomsoorten echter niet. In dat geval wordt gestreefd om op zijn minst materiaal van aanbevolen herkomst te gebruiken (zie bijlage 2 van de toelichting bij NRP gebiedsvisie). Dit teeltmateriaal komt uit een vergelijkbare streek en wordt ook aanbevolen vanwege zijn bosbouwkundige kwaliteiten. Door goed uitgangsmateriaal te nemen uit een streek met een vergelijkbare bodem en vergelijkbaar klimaat is de kans dat dit plantgoed tot even (bosbouwkundig) kwalitatieve bomen uitgroeit als de moederbomen veel groter. Bovendien biedt dit de mogelijkheid om het streven naar autochtoon of streekeigen plantmateriaal te combineren met andere bosfuncties, in het bijzonder de bosbouwpraktijk gericht op kwaliteitshout. Er werd de vraag gesteld of het beplanten met het oog op houtopbrengst en/of
--	--	---

		biomassaproductie ook gezien wordt als ‘bebossen’. In het bosdecreet art. 3³ wordt aangegeven op welke vegetaties het decreet betrekking heeft (dus wat tot de definitie ‘bos’ wordt gerekend). In paragraaf 2 lezen we <i>‘onder de voorschriften van dit decreet vallen eveneens ... de aanplantingen die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de houtvoortbrengst, onder meer die van populier en wilg, uitgezonderd de korte omloop-houtteelt, waarvan de aanplant plaatsgevonden heeft op gronden die op dat ogenblik gelegen zijn buiten de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals bedoeld in art.146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;...’</i> In het kader van de omschakeling naar alternatieve energiebronnen wordt regelmatig biomassaproductie via hout door middel van korte omloop-houtteelt als een van de mogelijkheden aangebracht. Korte omloop-houtteelt wordt in het Bosdecreet , art. 14 bis 1 (ingevoegd bij decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie) gedefinieerd als : <i>“teelt van snelgroeiende houtachtige gewassen, waarbij de bovengrondse biomassa periodiek tot maximaal 8 jaar na de aanplanting of na de vorige oogst in zijn totaliteit wordt geoogst.”</i> Aanplantingen bestemd voor de houtvoortbrengst worden, op grond van artikel 3, §2 punt 4 van het Bosdecreet, als bos beschouwd. Als het echter gaat om aanplantingen van bijvoorbeeld populier en wilg met zeer korte omlooptijden (2 à 5 jaar) en bestemd voor de energiewinning, of om aanplantingen die bijvoorbeeld gericht zijn op toepassingen zoals vezelproductie voor papier of productie van biomassa (met een omlooptijd tot 8 jaar), dan is het weinig wenselijk om deze beplantingen nog als bos te gaan beschouwen. Het heeft in die gevallen immers nog weinig zin om alle beschermingsmaatregelen van het Bosdecreet hierop van toepassing te laten zijn. Deze aanplantingen horen eerder in de landbouwsfeer thuis, waar overigens landbouwmethodes als besproeiing en bemesting gangbaar zijn. Vandaar dat uitzondering gemaakt wordt voor de korte omloop-houtteelt, dit evenwel beperkt tot deze teelten die geplant worden op daartoe geëigende (in principe agrarische) bestemmingen. Soortgelijke teelten worden nog steeds als bos beschouwd wanneer ze plaatsgrijpen binnen de zogenaamde ruimtelijk kwetsbare bestemmingen, in de
--	--	---

³ Nieuwe formulering van art. 3 van het Bosdecreet, na het van kracht worden van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie (B.S. 20 juni 2006)

	• Bij bosuitbreiding in of grenzend aan kasteelparken wordt rekening gehouden met landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden (bijv. dreven en zichtassen). Natuurdoeltypen: beekbegeleidende alluviale bossen (code 91E0), Eiken-haagbeukenbossen (code 9160) (Helleketel oost), Beukenbossen (code 9130) (Helleketel west) en Eiken-beukenbossen (code 9120). Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Kamsalamander, Vinpootsalamander, Vuursalamander, Kale en Behaarde rode bosmier, Hazelworm, Ree, Das, Franse aardkastanje. Grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen • De ecologische verbinding tussen versnipperde bossen en parken wordt verhoogd door het voorzien van houtige perceelsrandbegroeiing in tussenliggende percelen of door bosuitbreiding. Bij aanplant van hagen en houtkanten worden inheemse en indien beschikbaar autochtone soorten gebruikt. In geval van bosuitbreiding geldt de visie zoals beschreven in de bovenstaande paragraaf (Bos);	zin van artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Het gaat dan om volgende bestemmingen: groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur (GEN), grote eenheden natuur in ontwikkeling (GENO) en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen in ruimtelijke plannen of plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen. Hakhoutculturen vallen niet onder deze definitie van korte omloop-houtteelt en worden dus steeds als bos beschouwd. • Er zijn bossen in het natuurrichtplangebied die aansluiten bij een kasteelpark. Hierdoor zijn in deze bossen vaak elementen aanwezig die als verlengstuk van deze historische structuur nog te herkennen zijn en aldus bijdragen tot de landschappelijke samenhang. • In het betreffende habitatrichtlijngebied werd vaak ook het landbouwgebied tussen de boscomplexen mee aangeduid. Volgens een ideaal scenario zouden de verschillende bosgedeelten kunnen samengevoegd worden tot één groot aaneengesloten bosgebied. Dit impliceert de bebossing van het tussenliggend landbouwlandschap. Als langetermijnvisie kan dit wel weerhouden worden, maar op korte termijn is een totale bebossing niet vanzelfsprekend. Om toch aan het probleem van de geïsoleerde bossen tegemoet te komen, kunnen deze door middel van houtkanten, hagen, bomenrijen, dreven, enz. beter verbonden worden. Dergelijke houtige lijnelementen in het landschap laten een betere migratie toe van bosgebonden organismen tussen de bossen zodat er uitwisseling tussen de populaties kan gebeuren en er voldoende grote leefgebieden worden bekomen. Tegelijkertijd blijft het landbouwgebruik
--	---	---

	• Permanent grasland binnen de 5m strook langsheen waterlopen en historisch permanent grasland blijft behouden. Deze graslanden kunnen ook bebost of verboost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen, behalve indien landschapvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden voorkomen; • Het bestaande poelennetwerk blijft minstens behouden. Bij bebossing van graslandpercelen worden de poelen gevrijwaard en wordt er rondom de poelen een strook niet bebost en/of vrijgehouden van spontane verbossing. Natuurdoeltypen: bloemrijke graslanden en akkerranden Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Kamsalamander, Vinpootsalamander, Hazelworm, Ree, Das, Patrijs, Geelgors, Steeneppe Beekvalleien en bronzones • Beekvalleien bieden ruimte aan een natuurlijk verloop van de waterloop, zonder daarbij dispropotionele gevolgen te veroorzaken aan gronden in landbouw- of ander gebruik en gronden buiten het natuurrichtplangebied; • Waterlopen worden ingebed in een kleinschalig landschap met beekbegeleidende graslanden, bossen en/of kleine landschapselementen. Er is interactie van de waterloop met het omliggend landschap door kleinschalige overstroming van eventueel aangrenzende laaggelegen valleigraslanden en/of	mogelijk en is er landschappelijke integratie. Indien toch geopteerd wordt om te bebossen, is dezelfde visie als voor de bossen van toepassing; • Permanent grasland is, zoals de naam het zelf zegt, gedurende langere tijd in graslandbeheer (min. 4 jaar). Op deze manier kon er zich een levensgemeenschap van graslanden ontwikkelen (bijv. diverse kruiden en bijhorende insecten, ...). Gezien dergelijke graslanden ecologisch rijker zijn dan tijdelijke graslanden wordt geopteerd om deze permanente graslanden te behouden en niet te scheuren. Bovendien vormen graslanden in bosgebieden een betere, minder bruuske overgang van het bos naar het open gebied (toch zeker jaarrond - cfr dekking van rijpe akkergewassen) zodat deze overgangen meer te verkiezen zijn dan de overgang akker-bos. Bebossen van deze graslanden is mogelijk – zie hiervoor de visie voor bos. Bebossing is evenwel niet gewenst wanneer deze graslanden voorkomen als kasteelweide of essentieel zijn als belangrijke zichtas in een historisch park- of landgoedstructuur, bijv. aan de Galge in Couthof. In dat geval kunnen ze eventueel wel voorzien worden van kleine landschapselementen. • Poelen zijn van belang als voortplantingsbiotoop voor amfibieën. In het bijzonder de kamsalamander, waarvoor het habitatrichtlijngebied is aangemeld, heeft een aantal voortplantingspoelen nodig op geringe afstand van of in het bos. Om de gunstige staat van instandhouding van de kamsalamander te verzekeren, die effectief nog in het gebied voorkomt, dienen bestaande poelen onderhouden te worden en is het wenselijk dat bijkomende poelen worden aangelegd. • Een natuurlijke beek zal steeds vanzelf een evenwicht met zijn omgeving zoeken wat betreft diepte, regime, oever, beddingstructuur, loop, enz. Een natuurlijke ontwikkeling biedt de beste mogelijkheden voor de fauna en flora die er aan gebonden is. Door het omgevende cultuurlandschap zijn de milieu-omstandigheden, die het uitgangspunt voor de beek vormen, sterk gewijzigd. Bovendien heeft de beek een aantal bijkomende functies gekregen: snelle afvoer, drainage, enz. Er wordt dus gestreefd naar waterlopen die een vrij natuurlijke structuur hebben, rekening houdend met de randvoorwaarden voor
--	--	---

	alluviale bossen; De waterkwaliteit van de waterlopen en bronzones wordt verbeterd door het saneren van afvalwaterlozingen (huishoudelijk en horeca), die naar de lokale zuiveringsinstallatie worden afgevoerd of door kleinschalige zuiveringsinstallaties worden gezuiverd. Natuurdoeltypen: houtwalbeek met goede water- en structuurkwaliteit Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Grote gele kwikstaart, BERPJE, Kleine modderkruiper, Vuursalamander	aangrenzende (landbouw)percelen en het omliggende landschap (afvoer, drainage, wateroverlast, ...); Als algemeen principe zou alle afvalwater moeten gezuiverd worden. In het natuurrichtplangebied wordt echter vastgesteld dat in sommige beken al vanaf de bronbeek verontreiniging optreedt, wat de potenties voor natuurherstel in de rest van de waterloop hypothekeert. Bijgevolg dient met prioriteit in de bronzones werk gemaakt te worden van afvalwaterzuivering;
	Natuurdoeltypen bos: - Beekbegeleidende alluviale bossen (code 91E0) - Eiken-haagbeukenbossen (code 9160) - Beukenbossen (code 9130) - Eiken-beukenbossen (code 9120) Natuurdoeltypen grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen: - bloemrijke graslanden en akkerranden Natuurdoeltypen beekvalleien en bronzones: - houtwalbeken	De natuurdoeltypen zijn in principe het type natuurlijke vegetatie dat te verwachten is in het gebied. De keuze van de types hangt af van de abiotische omstandigheden: bodem en klimaat. Waar nodig werd een correctie gemaakt naar beheer toe en wordt een halfnatuurlijk natuurdoeltype vooropgesteld (bijv. bloemrijk grasland).. Feitelijk hebben de natuurdoeltypen dus niets te maken met de instandhoudingsdoelstellingen voor de speciale beschermingszones, maar het is logisch dat het om dezelfde natuurtypes gaat. Er werd echter wel geopteerd om dezelfde benamingen van bostypes te behouden als deze die voorkomen in het luik van de instandhoudingsdoelstellingen. Op deze manier vermijden we nieuwe beschrijvingen en begrippen te moeten introduceren en wordt toch ook een link met de instandhoudingsdoelstellingen gemaakt.

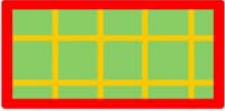
	Voorwaarden aan recreatief medegebruik	• openbare onverharde wegen worden vrijgehouden van gemotoriseerd recreatief verkeer.	• Gemotoriseerd verkeer op openbare onverharde paden dient zoveel mogelijk geweerd te worden (o.a. quads). Ze vormen een probleem op vlak van rustverstoring, veiligheid en onderhoud van de paden. Hierbij zijn uiteraard niet de gemotoriseerde landbouwvoertuigen of verkeer van eigenaars of aangelanden gerekend. Het NRP heeft de bevoegdheid dit op te nemen: de Vlaamse minister voor het leefmilieu is ingevolge artikel 3§1,3° van de wet betreffende de politie op het wegverkeer⁴ zelf de bevoegde overheid voor het regelen via signalisatie van de toegankelijkheid van de (kleinere) wegen in speciale beschermingszones (alsook in VEN, natuurreservaten, domeinbossen en bosreservaten)⁵. Wel is de gemeente, bij gebreke aan initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu, krachtens artikel 3§2 van de wet betreffende de politie op het wegverkeer ook bevoegd tot formuleren van een voorstel voor het regelen van de toegankelijkheid op de betrokken wegen. Het gaat hier natuurlijk om een bevoegdheid voor het regelen van het verkeer op de betrokken wegen, ‘geval per geval’, ...
Niet – bindende bepaling	Bos • Vanuit oude boskernen wordt bosuitbreiding bij voorkeur door spontane verbossing gerealiseerd i.p.v. door aanplanting;	• Het spontaan ontwikkelen van bos, uitgaande van de zaden die vanuit het aangrenzend bos inwaaien, bevordert de natuurlijke ontwikkeling van nieuw bos. In eerste instantie wordt een soort pioniersbos verwacht met snelgroeiende soorten (berk, wilg) zodat snel een bosklimaat geschapen wordt dat een beter uitgangspunt vormt voor de vestiging van andere, typische bosbomen. Bovendien zal de spontane ontwikkeling niet geheel uniform verlopen. Een zekere mate van heterogeniteit in vegetatie en vegetatieontwikkeling komt ten goede aan soorten die dergelijke dynamische overgangszones tussen bos en open landschap verkiezen. Gezien in een eerste fase hoofdzakelijk snelgroeiende, bosbouwkundig minder interessante boomsoorten zullen groeien en pas in een latere fase de echte edele boomsoorten erbij komen, wordt dit	

⁴ Wet betreffende de politie over het wegverkeer gecoördineerd door het K.B. van 16 maart 1968

⁵ Bovendien bepaalt artikel 13§1,6° van het Natuurdecreet dat de Vlaamse Regering alle nodige maatregelen kan nemen voor het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijk milieu en dat dit voor de natuurreservaten en het VEN eveneens het regelen inhoudt van de toegang tot de voor het verkeer minder belangrijke openbare wegen (dit zijn de wegen die niet behoren tot de wegen ingericht voor het gemotoriseerd verkeer én in hoofdzaak bestemd als doorgangsweg) en dit met eigen (nog vast te stellen) bebording (dus niet met de federale verkeersborden).

	• Ontwikkeling of omvorming tot ijlere bosranden, het creëren en/of behouden van open plekken en lichtrijker maken van dreven is plaatselijk gewenst; • De traditionele beheersvormen zoals middelhoutbeheer worden in stand gehouden en/of hersteld. Grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen • Het beheer van grasland is gericht op het ontwikkelen van bloemrijke graslandtypes; • In akkerpercelen grenzend aan het bos zorgen extensief beheerde akkerranden voor een betere bosrandontwikkeling. Ze bieden eveneens dekking voor het wild;	visie-element bij het niet-bindend gedeelte opgenomen. Bij spontane verbossing kan na 5 jaar Es ingeplant worden, vervolgens Boskers, Winterlinde en Haagbeuk afhankelijk van de bodem. Er worden maximaal 100 edele boomsoorten per hectare geplant. Op deze manier wordt de economische waarde bij spontane verbossing toch gegarandeerd. Bovendien is de kostprijs van het plantgoed en de individuele bescherming van de bomen tegen vraatschade (slechts 100 stuks/hectare) goedkoper; • Er wordt aandacht besteed aan de dynamische overgangszones tussen gesloten bos en open landschap (mantel zoom vegetaties), in het bijzonder op plaatsen waar het lichtrijk maken van bos zonder drastische ingrepen mogelijk is (randen, dreven, bestaande open plekken). Gezien deze beheervisie vrij arbeidsintensief is en met vrij korte tussenperiodes dient herhaald te worden, wordt dit bij het niet-bindend streefbeeld genomen; • In bepaalde bossen zijn nog restanten van oude traditionele beheersvormen zichtbaar. Hakhout of middelhout zijn bosbeheersvormen die er voor zorgen dat er cyclisch veel licht op de bosbodem komt. Op deze manier krijgen lichtminnende kruiden en struiken (en dieren die er zich mee voeden of er dekking in zoeken) de kans om enkele jaren uitbundig te groeien alvorens de teruggegroeide uitlopers van de onderetage het kroondak opnieuw sluiten. Een gevolg hiervan is wel dat de functie van dit beheer hoofdzakelijk gericht is op brandhoutwinning (bij middelhout in beperkte mate ook op zwaardere stammen). Omdat dit visie-element in belangrijke mate ingrijpt op de beheersvorm en de uiteindelijke bosproductie, staat dit gebiedsvisie-element bij het niet-bindend streefbeeld; • Het beheer van grasland is er op gericht om naast gras als hoofdgewas ook andere planten de mogelijkheid te bieden om in de grasmat voor te komen. Enerzijds gebeurt de omvorming geleidelijk doordat zaden van kruiden vaak eerder toevallig in het perceel belanden, anderzijds zal verschraving van het grasland betere uitgangsposities geven voor de groei van andere plantensoorten. Een weinig bemest grasland dat lange tijd als grasland (hooiland of weide) beheerd wordt, zal zich hierdoor snel onderscheiden van intensieve en bemeste graslanden door de aanwezigheid van talrijke kruiden met bloemen (boterbloem, pinksterbloem, koekoeksbloem, ...); • De abrupte overgang van akker naar bos zorgt voor tal van randinvloeden en dit in beide richtingen. Waar mogelijk wordt de overgang van akker naar bos
--	---	---

	Op akkers in voor landbouw bestemde gebieden (gewestplan) en gelegen in het kleinschalig landschap, wordt omzetting naar bos of grasland gestimuleerd.		verzacht door het voorzien van een bufferstrook. Op deze strook kunnen zich mantel-zoomvegetaties (struiken en kruiden) ontwikkelen of overblijvende graanranden worden aangelegd. Dit gebeurt op vrijwillige basis en kan voor landbouwers vergoed worden o.a. via beheerovereenkomst. De motivatie voor deze vegetaties vindt u hoger, onder de visie van bos; Binnen het natuurrichtplangebied wordt er gestreefd naar de betere verbinding van de bossen en vermindering van de randeffecten in de bossen. Dit kan door bosuitbreiding in het tussenliggend landschap en/of het versterken van de verbinding tussen de bossen door het aanplanten van kleine landschapselementen in het landbouwgebied, maar ook door het opheffen van hardere migratiebarrières voor bosdieren door de omzetting van akker in grasland. Dit gebeurt op vrijwillige basis en kan voor landbouwers vergoed worden o.a. via beheerovereenkomst.
	Voorwaarden aan recreatief medegebruik	Geldig voor wegen met openbaar karakter: - paden ten behoeve van zachte recreatie zijn onderdeel van een ruimer recreatief netwerk; - trage wegen worden bij voorkeur opgenomen in een recreatief netwerk zodat ze toegankelijk worden voor niet-gemotoriseerde recreatie.	Het spreiden van recreatief medegebruik kan door het selectief openstellen van delen van het natuurrichtplangebied. Deze paden zijn wenselijk een onderdeel van een doordacht overkoepelend recreatief netwerk. De natuurrichtplangebieden zelf zijn soms te verstoringsgevoelig om duurzaam op zichzelf als recreatief doel te functioneren. Ook het openstellen van voet- en buurtwegen, kerkwegels, enz. (trage wegen) kan bijdragen tot de spreiding van recreatiedruk.

Gebiedsvisie			Toelichting gebiedsvisie en relatie met IHD
	2	Park met cultuurhistorische site	<i>Het gaat om parkgebieden op het gewestplan, die niet in een speciale beschermingszone zijn gelegen (niet in habitatrictlijngebied) en een cultuurhistorische erfgoedwaarde hebben. Gezien het specifiek cultuurhistorisch aspect en vaak uitgesproken parkkarakter van deze zones, is het niet de bedoeling om ingrijpende natuurdoelstellingen op te nemen. Het specifieke beheer en de verschillende achtergronden van de verschillende kasteelparken maken een uniforme set van visie-elementen moeilijk haalbaar. Binnen de parkgebieden staat dan ook centraal dat er eerder goede ideeën worden geformuleerd, waaruit de eigenaar/beheerder inspiratie kan halen voor het goed beheer van zijn domein. Voor de beboste delen, die onderhevig zijn aan de boswetgeving, blijven deze bepalingen uiteraard van kracht.</i>
Situering	Restanten van historisch boscomplex (Sixtusbossen) op de heuvelrug omheen Poperinge: Sixtusabdij bos en verspreide kasteeldomeinen met bijhorend park en/of boscomplex.		Er wordt een korte ruimtelijke situering gegeven van de zones van het natuurrichtplangebied, die in deze kaarteenheden zijn begrepen + van de voorkomende habitats op het terrein.
Niet-bindende bepaling	Beboste parkgedeelten - Bestaande bossen worden behouden en ontwikkeld tot structuurrijke bosgemeenschappen; - Er wordt gestreefd naar inheems en zoveel mogelijk autochtone boom- en struiksamenstelling in de bossen. Niet inheemse boom- en struiksoorten worden progressief uit het bosbestand verwijderd. Een uitzondering hierop wordt gemaakt voor de bossen met Tamme kastanje, die zoveel mogelijk als hakhout worden beheerd en cultuurpopulieren, die enkel als bijmenging in gemengde inheemse loofhoutbestanden worden behouden. Autochtone houtige soorten worden maximaal behouden. Er wordt gestreefd naar gemengd loofhout in de diverse boslagen. Het aandeel staand en liggend dood hout in het bos bedraagt minimaal 4% van het totale houtvolume in het bos. Er wordt gestreefd naar het behoud en/of de ontwikkeling van een geleidelijke bosrandovergang door een mantel-zoomvegetatie, hakhoutzone en/of akkerrand - Bestaande bossen worden uitgebreid. Indien er beplant wordt, gebeurt dit met inheemse soorten en indien beschikbaar met autochtoon plantmateriaal of plantmateriaal van erkende herkomst. Voor de mantel-zoomvegetatie en de hagen wordt gekozen voor autochtoon plantmateriaal van de typische soorten uit de		- Zie kaarteenheden 1; - Zie kaarteenheden 1; - Zie kaarteenheden 1;

	streek; • Bij bosuitbreiding in of grenzend aan kasteelparken wordt rekening gehouden met landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden (bijv. dreven en zichtassen). • Vanuit oude boskernen wordt bosuitbreiding bij voorkeur door spontane verbossing gerealiseerd i.p.v. door aanplanting; • Ontwikkeling of omvorming tot ijlere bosranden, het creëren en/of behouden van open plekken en lichtrijker maken van dreven is plaatselijk gewenst; • De traditionele beheersvormen zoals middelhoutbeheer worden in stand gehouden en/of hersteld. Natuurdoeltypen: beekbegeleidende alluviale bossen (code 91E0), Eiken-haagbeukenbossen (code 9160) (Helleketel oost), Beukenbossen (code 9130) (Helleketel west) en Eiken-beukenbossen (code 9120). Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Kamsalamander, Vinpootsalamander, Vuursalamander, Kale en Behaarde rode bosmier, Hazelworm, Ree, Das, Franse aardkastanje. Grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen • De ecologische verbinding tussen versnipperde bossen en parken wordt verhoogd door het voorzien van houtige perceelsrandbegroeiing in tussenliggende percelen of door bosuitbreiding. Bij aanplant van hagen en houtkanten worden inheemse en indien beschikbaar autochtone soorten gebruikt. In geval van bosuitbreiding geldt de visie zoals beschreven in de bovenstaande paragraaf (<i>Beboste parkgedeelten</i>); • Bestaand permanent grasland blijft behouden. Deze graslanden kunnen ook bebost of verbost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen, behalve indien landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden voorkomen; • Het bestaande poelennetwerk blijft behouden. Bij bebossing van graslandpercelen worden de poelen gevrijwaard en wordt er rondom de poelen een strook niet bebost en/of vrijgehouden van spontane verbossing; • Het beheer van grasland is gericht op het ontwikkelen van bloemrijke	• Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1. • Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1;
--	---	--

	graslandtypes; • In akkerpercelen grenzend aan het bos zorgen extensief beheerde akkerranden voor een betere bosrandontwikkeling. Ze bieden eveneens dekking voor het wild; • Op akkers in voor landbouw bestemde gebieden (gewestplan) en gelegen in het kleinschalig landschap, wordt omzetting naar bos of grasland gestimuleerd. Natuurdoelen: bloemrijke graslanden en akkerranden Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Kamsalamander, Vinpootsalamander, Hazelworm, Ree, Das, Patrijs, Geelgors, Steeneppes Parkzone • De elementen van harmonisch parkbeheer worden zoveel mogelijk toegepast. Dit harmonisch parkbeheer beoogt een duurzaam, dynamisch en gedifferentieerd beheer van het park; • Open plekken, permanente graslanden en bijzondere vegetaties (bijv. Dotterbloemgrasland) zorgen voor een verhoogde structuurkwaliteit in een bosrijke parkomgeving; • Bij restauratiewerken aan gebouwen en andere vaste constructies wordt aandacht besteed aan het behoud van waardevolle muurvegetaties en de aanwezigheid van mogelijke winterverblijfplaatsen van vleermuizen (bijv. ijskelders en bunkers);	• Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1; • Zie kaarteenheden 1. • Met de verwijzing naar het harmonisch parkbeheer, zoals uitgewerkt door de voormalige afdeling Bos en Groen⁶, wordt gestreefd naar een evenwicht tussen sociale, cultuurhistorische, esthetische en ecologische doelstellingen binnen het park. Bepaalde zaken die vanuit natuuroogpunt in bossen bijvoorbeeld niet wenselijk zijn, zullen wel kunnen in parkgebieden gezien daar ook andere doelstellingen meespelen. Een goed voorbeeld hiervan zijn niet-inheemse boomsoorten, die vaak een wezenlijk element uitmaken van het karakter van een park en dus binnen die context zeker een waarde hebben; • Kasteelweides zijn vaak aangelegd vanuit esthetische en landschappelijke oogpunt (Engelse landschapsparken). Als dusdanig was de landbouwproductiedoelstelling minder prioritair, waardoor zich tot op heden vaak bloemenrijke graslanden konden ontwikkelen. Het behoud van deze soortenrijke graslanden is zowel vanuit landschappelijk als ecologisch en cultuurhistorisch oogpunt wenselijk; • Bij het verouderen van cement en voegspecie tussen de bakstenen wijzigen de chemische karakteristieken van het voegsel. Wanneer dit proces enkele decennia kan doorgaan, kunnen mossen zich vestigen in de voegen. In een later stadium worden deze micro-biotopen ook geschikt voor hogere planten. Nog
--	--	---

⁶ Zie Hendrikx C. (red.), 2004, Vademecum beheerplanning – Harmonisch park- en Groenbeheer, AMINAL.

	• Bestaand permanent grasland blijft behouden. Deze graslanden kunnen ook bebost of verbost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen, behalve indien landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden voorkomen; • Bij het uitvoeren van inrichtingswerken wordt aandacht besteed aan het bodemarchief. De instandhouding en beheer van cultuurhistorische en archeologische relictten gebeurt in overleg met het Agentschap R-O Vlaanderen Onroerend Erfgoed. Natuurdoeltypen: Beekbegeleidende alluviale bossen (code 91E0), Eiken-haagbeukenbossen (code 9160), Beukenbossen (code 9130), Eiken-beukenbossen (code 9120), Dotterbloemgrasland, Bloemrijk grasland Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Kamsalamander, Vinpootsalamander, Kale en Behaarde rode bosmier, Ree	verder in het proces vestigen zich ook kleine struiken en bomen. In dit visie-element gaat vooral aandacht uit naar het behoud van de kruidige vegetaties. Bij restauratie met onaangepaste mortelspecie duurt het immers opnieuw decennia vooraleer de typische muurplanten zich terug kunnen vestigen. Mits de nodige aandacht kan een muurplantvriendelijke restauratie uitgevoerd worden, zodat deze vaak zeldzame soorten niet verdwijnen. Wat betreft houtige vegetaties (kleine struiken, boompjes, klimplanten, ...) zijn voegen als biotoop veel minder specifiek. Tevens kunnen de wortels van houtige gewassen ernstige schade aan de muur veroorzaken. Het is niet de bedoeling van dit visie-element om ook de houtige muurvegetaties te beschermen. Klimmende muurplanten zijn wel gewenst, maar de klemtoon van dit visie-element ligt voornamelijk op het behoud en de ontwikkeling van de kruidige muurplanten, die specifiek aan uitgeloopte voegen gebonden zijn. Bepaalde aan het kasteelpark gebonden kleine erfgoedconstructies zoals ijskelders, kunnen ook van belang zijn voor het natuurbehoud. Ijskelders hebben in de moderne maatschappij hun hoofdfunctie verloren, maar kunnen ingericht worden als winterverblijfplaats voor vleermuizen. Het typische microklimaat in een ijskelder komt tegemoet aan de vereisten van een overwinteringsobject voor vleermuizen: koel, vochtig, donker, geïsoleerd, rustig, enz. De overwinteringsfunctie voor vleermuizen sluit evenwel geen ander gebruik tijdens de zomerperiode uit. • Zie kaarteenhed 1; • Gezien kasteelparken vaak een lange geschiedenis achter de rug hebben, zijn het potentieel interessante archeologische vindplaatsen. Wanneer werken gedaan worden waarbij de bodem verstoord wordt, kan het interessant zijn om op dat moment aandacht te besteden aan de mogelijke bodemvondsten of archeologische elementen die hierbij opduiken. Dit visie-element staat hierbij omdat bijvoorbeeld het herinrichten/uitbaggeren van walgrachten, vijvers, enz. voor o.a. ecologische doeleinden ook een raakvlak met archeologie en het bodemarchief heeft.
--	---	--

	Beekvalleien en bronzones • Beekvalleien bieden ruimte aan een natuurlijk verloop van de waterloop, zonder daarbij disproportionele gevolgen te veroorzaken aan gronden in landbouw- of ander gebruik en gronden buiten het natuurrichtplangebied; • Waterlopen worden ingebed in een kleinschalig landschap met beekbegeleidend grasland, bossen en/of kleine landschapselementen. Er is interactie van de waterloop met het omliggend landschap door kleinschalige overstroming van eventueel aangrenzende laaggelegen valleigraslanden en/of alluviale bossen; • De waterkwaliteit van de waterlopen en bronzones wordt verbeterd door het saneren van afvalwaterlozingen (huishoudelijk en horeca), die naar de lokale zuiveringsinstallatie worden afgevoerd of door kleinschalige zuiveringsinstallaties worden gezuiverd; Natuurdoeltypen: houtwalbeken met goede water- en structuurkwaliteit Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Bermpje, Kleine modderkruiper, Grote gele kwikstaart, Vuursalamander	• Zie kaarteenhed 1; • Zie kaarteenhed 1; • Zie kaarteenhed 1;
	Natuurdoeltypen bos: • Beekbegeleidende alluviale bossen (code 91E0) • Eiken-haagbeukenbossen (code 9160) • Beukenbossen (code 9130) • Eiken-beukenbossen (code 9120) Natuurdoeltypen grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen: • bloemrijke graslanden en akkerranden Natuurdoeltypen beekvalleien en bronzones: • houtwalbeken	De na te streven habitats worden opgesomd. Zie kaarteenhed 1.
	Voorwaarden aan recreatief medegebruik	

Gebiedsvisie			Toelichting gebiedsvisie en relatie met IHD
	3	Park	<i>Het gaat om parkgebieden op het gewestplan, die niet in een speciale beschermingszone zijn gelegen (niet in habitatrictlijngebied) en overwegend een stadsrecreatief karakter hebben.</i>
Situering	Verspreide groene stapstenen in het landschap		Er wordt een korte ruimtelijke situering gegeven van de zones van het natuurrichtplangebied, die in deze kaarteenheden zijn begrepen + van de voorkomende habitats op het terrein. Het betreft enkele parken, die zich in of nabij een stads- of dorpskern bevinden. Het betreft stedelijk-recreatieve parkzones in Poperinge waar de sociale parkfunctie primeert en een geïsoleerd parkgedeelte te Elverdinge waar de natuurdoelstellingen minder hoog gesteld worden. Een zeker oog voor natuurontwikkeling in combinatie met de andere parkfuncties is uiteraard wenselijk.
Niet-bindende bepaling	Parkzone - De principes van het harmonisch parkbeheer worden toegepast; - Landbouwgebruik in deze zones heeft een uitgesproken extensief en/of educatief karakter; - Bestaand permanent grasland blijft behouden. Deze graslanden kunnen ook bebost of verbost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen, behalve indien landschapsvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden voorkomen; Beekvalleien en bronzones - Beekvalleien bieden ruimte aan een natuurlijk verloop van de waterloop, zonder daarbij disproporionele gevolgen te veroorzaken aan gronden in landbouw- of ander gebruik en gronden buiten het natuurrichtplangebied; - Waterlopen worden ingebed in een kleinschalig landschap met beekbegeleidend grasland, bossen en/of kleine landschapselementen. Er is interactie van de waterloop met het omliggend landschap door kleinschalige overstroming van aangrenzende laaggelegen valleigraslanden en alluviale bossen; - De waterkwaliteit van de waterlopen en bronzones wordt verbeterd door het		- Zie kaarteenheden 2; - Gezien de geïsoleerde ligging nabij de dorpskern zijn sociaal-recreatieve functies meer aangewezen dan intensieve landbouw; - Zie kaarteenheden 1; - Zie kaarteenheden 1; - Zie kaarteenheden 1; - Zie kaarteenheden 1;

	saneren van afvalwaterlozingen (huishoudelijk en horeca), dat naar de lokale zuiveringsinstallatie wordt afgevoerd of door kleinschalige zuiveringsinstallatie wordt gezuiverd;		
	Natuurdoeltypen: bloemrijke graslanden, dotterbloemgraslanden Doelsoort - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i> : Grote gele kwikstaart, Bermpje, Kleine modderkruiper		
	Natuurdoeltypen grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen: • bloemrijke graslanden • dotterbloemgraslanden Natuurdoeltypen beekvalleien en bronzones: • houtwalbeken		De na te streven habitats worden opgesomd. Zie kaarteenhed 1
	Voorwaarden aan recreatief medegebruik		

Gebiedsvisie			Toelichting gebiedsvisie en relatie met IHD
	4	Grasland en akker	<i>Het gaat om een zeer klein gebied met agrarische bestemming op het gewestplan, dat niet in een speciale beschermingszone is gelegen (niet in habitatrichtlijngebied) en omgeven is door landbouwgebruik.</i>
Situering	Geïsoleerd landbouwperceel		Er wordt een korte ruimtelijke situering gegeven van de zones van het natuurrichtplangebied, die in deze kaarteenhed zijn begrepen + van de voorkomende habitats op het terrein.

Niet-bindend bepaling	Grasland en akker - De ecologische verbinding tussen versnipperde bossen en parken wordt verhoogd door het voorzien van houtige perceelsrandbegroeiing in tussenliggende percelen of door bosuitbreiding. Bij aanplant van hagen en houtkanten worden streekeigen en indien beschikbaar autochtone soorten gebruikt; - Bestaand permanent grasland blijft behouden en het beheer ervan is gericht op het ontwikkelen van bloemrijke graslandtypes. Deze graslanden kunnen ook bebost of verbost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen, behalve indien landschapvisuele en cultuurhistorische erfgoedwaarden voorkomen; - Het bestaande poelennetwerk blijft behouden en wordt uitgebreid. Bij bebossing van graslandpercelen worden de poelen gevrijwaard en wordt er rondom de poelen een strook niet bebost en/of vrijgehouden van spontane verbossing; - In akkerpercelen grenzend aan het bos zorgen akkerranden voor een betere bosrandontwikkeling. Ze bieden eveneens dekking voor het wild. Natuurdoelen: bloemrijk grasland Doelsoorten - <i>kenmerkende soort voor een goed ontwikkeld habitat</i>: Patrijs, Geelgors		- Zie kaartenheid 1; - Zie kaartenheid 1; - Zie kaartenheid 1; - Zie kaartenheid 1;
	Natuurdoeltypen grasland, ruigte en akker met kleine landschapselementen: Bloemrijke graslanden		De na te streven habitats worden opgesomd.
	Voorwaarden aan recreatief medegebruik		

Bijlage 1. Lijst met Inheems en of autochtoon beschikbare bomen en struiken voor het natuurrichtplangebied

Wetenschappelijke naam	Nederlandse naam	Autochtoon beschikbaar (x)	Waar aan te planten: E :erf; H :haag of heg; R :bomenrij; B :bos; M : bosmantel	In het landschap volgens bodemgesteldheid en/of opmerking + specifiek in NRP Hoppeland tot Zuidelijke Yzervlakte	Wijze van voorkomen in aanplant: H : homogeen G : gemengd in haag/heg of mantel + hoeveelheid: 10=veel tot 1=zeldzaam (= tot paar exemplaren) in NRP buiten de bewoning
Bosplantsoen					
<i>Acer campestre</i>	Veldesdoorn	x	E+H+R+M+B	Zeldzaam, beperkt tot vallei van Heidebeek (Watou)	G (1)
<i>Acer pseudoplatanus</i>	Gewone esdoorn		R+B	Overal	H of G (bos)
<i>Alnus glutinosa</i>	Zwarte els	x	E+R+B	In valleien, brongebied, natte depressies (alle bossen)	H of G (bos)
<i>Betula pendula</i>	Ruwe berk		E+R+B	Overal uitgez. Valleien, brongebieden	H of G (bos)
<i>Betula pubescens</i>	Zachte berk		E+R+B	Overal uitgez. Valleien, brongebieden	H of G (bos)
<i>Carpinus betulus</i>	Haagbeuk	x	B	Zeldzaam, sporadisch in bossen	G (bos)
<i>Clematis vitalba</i>	<i>Bosrank*</i>		E	<i>Klimplant - kalkminnend</i>	G (1)
<i>Cornus sanguinea</i>	Rode kornoelje	x	E+H+M	Zeldzaam, beperkt tot vallei van Heidebeek (Watou)	G (1)
<i>Corylus avellana</i>	Hazelaar	x	E+H+M+B	Overal uitgez. valleien, brongebieden	H of G (5)
<i>Crataegus</i> sp.(één; twee; één x tweestijlig)	Meidoorn sp.	x	E+H+M+B	Overal uitgez. valleien, brongebieden	H of G (10)
<i>Euonymus europaeus</i>	Kardinaalsmuts	x	E+H+M	Zeldzaam, op hellingen tot natte valleien	G (1)
<i>Fagus sylvatica</i>	Beuk		E+R+B	Goede, niet te natte, leemgrond	H of G (bos)
<i>Fraxinus exelsior</i>	Es	x	E+R+H+B	Hellingen, valleien & brongebieden	H of G (7)
<i>Ilex aquifolium</i>	Hulst	x	E+H	Zeldzaam, sporadisch in bossen	G (1)
<i>Ligustrum vulgare</i>	Wilde liguster*	x		Ontbreekt in NRP	
<i>Lonicera periclymenum</i>	Wilde kamperfoe		E+B	Geen specifieke eisen	H of G (2)
<i>Mespilus germanica</i>	Mispel	x	E	Geen specifieke eisen	H of G (1)
<i>Populus nigra</i>	Zwarte populier		E+H+R+M+B	Geen specifieke eisen	G (1)
<i>Populus tremula</i>	Ratelpopulier		E+R	Geen specifieke eisen	H
<i>Prunus avium</i>	Boskers		E+R+B	Goede, niet te natte leemgrond	H of G (bos)
<i>Prunus padus</i>	Eur. Vogelkers	x	E+H+M+B	Natte valleien Couthof - Sixtusbossen	H of G (1)
<i>Prunus spinosa</i>	Sleedoorn	x	E+H+M	Geen specifieke eisen, prefereert kleigrond	H of G (5)
<i>Quercus petraea</i>	<i>Wintereik*</i>		E+R	<i>Goede, niet te natte grond</i>	H

Quercus robur	Zomereik		E+R+B	Goede, niet te natte grond	H of G (bos)
Rhamnus catharticus	Wegedoorn*	x		Ontbreekt in NRP	
Rhamnus frangula	Vuilboom	x	E+H+M+B	Vrij regelmatig voorkomend	G (4)
Rosa canina c, R. canina m, R. corymbifera	Hondsroos & heggeroos	x	E+H+M	Geen specifieke eisen	H of G (3)
Rosa arvensis	Bosroos	x	E+H+M+B	Oude bosranden	G (1)
Rosa rubiginosa	Bottelroos*			Geen specifieke eisen	
Salix alba	Schietwilg		E+R+H+B	Geen specifieke eisen, liefst natte gronden	H of G (bos)
Salix caprea	Boswilg		M+B	Geen specifieke eisen, gemakkelijk natuurl. zaailingen	G (bos)
Sambucus nigra	Vlier		E+M+B	Geen specifieke eisen, gemakkelijk natuurl. zaailingen	G (bos)
Sorbus aucuparia	Lijsterbes	x	E+R+H+M+B	Vrij regelmatig in bos op stuwwater	H of G (3)
Taxus baccata	Taxus*		E	Geen specifieke eisen	H
Tilia cordata	Winterlinde		E	Geen specifieke eisen	H
Tilia platyphyllos	Zomerlinde		E+B	Geen specifieke eisen	H of G (bos)
Viburnum opulus	Gelderse roos	x	E+H+M+B	Valleigronden	H of G (3)

*: niet direct van toepassing voor NRP

Bijlage 2. Lijst van aanbevolen herkomsten van inheemse boom- en struiksoorten.

Welk plantsoen best te gebruiken bij bosaanleg of verjonging

Lijst van aanbevolen herkomsten van inheemse boom- en struiksoorten

Vandaag de dag is het niet eenvoudig om een goede plantsoenkeuze te maken bij bosaanleg of verjonging. De overheid tracht impulsen te geven om een optimale keuze te maken en stelde hiervoor subsidies in, gekoppeld aan een aantal voorwaarden. Deze subsidieregeling is vastgelegd in een uitvoeringsbesluit. Naast subsidies bij het gebruik van een aantal inheemse boomsoorten worden ook subsidies verleend wanneer het gaat om aanbevolen herkomsten. U vindt in deze folder meer informatie over de lijst van aanbevolen herkomsten.

Regelgeving

Het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal, zoals zaden, stekken, enten, e.d. valt onder de nieuwe EU-richtlijn (1999/105/EG). Aan deze richtlijn zijn 46 boomsoorten en 1 geslacht (genus) van boomsoorten (de populieren) onderhevig. Inmiddels is de richtlijn omgezet in een besluit van de Vlaamse Regering betreffende de procedure tot erkenning van bosbouwkundig uitgangsmateriaal en het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal (d.d. 3 oktober 2003).

Het doel van de regelgeving is de planter waarborgen te geven over de kwaliteit en de herkomst van het gebruikte teeltmateriaal. Zo zal alle teeltmateriaal, erkend door een officiële instantie, vergezeld zijn van een certificaat (document van de leverancier). Belangrijk hierbij is niet alleen de kwaliteit van het teeltmateriaal maar ook het aanpassingsvermogen aan de groeiomstandigheden.

Voor het verkrijgen van een basiscertificaat voor teeltmateriaal is controle op de oorsprong van het erkende uitgangsmateriaal (zaadbestanden, zaadtuinen) alsook bij import van buitenlands teeltmateriaal nodig.

Onvoldoende uitgangsmateriaal in Vlaanderen

De overheid richt de aandacht vooral op inheemse soorten. Uit ecologisch standpunt wenst de overheid die inheemse soorten te promoten en kent het Agentschap voor Natuur en Bos soortafhankelijke subsidies toe bij bosaanleg. De vraag naar teeltmateriaal is echter groter dan het aanbod van de meeste soorten in Vlaanderen. Bovendien kan de zaadopbrengst van zaadbestanden en -tuinen van jaar tot jaar sterk variëren (b.v. mastjaren van eik en beuk). Daarnaast is van een aantal boomsoorten in Vlaanderen onvoldoende kwaliteitsvol uitgangsmateriaal aanwezig. Het gebruik van andere herkomsten is daardoor soms onvermijdelijk.

Certificaat = kwaliteit?

Een certificaat (basiscertificaat en document van de leverancier) duidt de herkomst aan, maar wat zegt het over de kwaliteit van het teeltmateriaal? De categorieën "geselecteerd" en "getest" van het teeltmateriaal geven een beeld van de uiterlijke kwaliteit van het uitgangsmateriaal waarvan het teeltmateriaal afkomstig is. Uitgangsmateriaal bestemd voor de productie van teeltmateriaal van de categorie "getest", is tevens beoordeeld op de kwaliteit van de nakomelingen (genetische kwaliteit). Maar wat op de ene plaats goed groeit, groeit niet noodzakelijk even goed op een andere plek. Verschillende groeiomstandigheden, bijv. andere bodems, kunnen andere resultaten geven.

Categorieën van teeltmateriaal: Afhankelijk van het type uitgangsmateriaal dat gebruikt wordt voor de productie van het teeltmateriaal wordt het teeltmateriaal ingedeeld in 4 categorieën:	
a)	van bekende origine: teeltmateriaal dat is afgeleid van uitgangsmateriaal, bestaande uit een binnen één enkel herkomstgebied (of een deelgebied ervan) gelegen erkend (zaadbron of) bestand. Deze categorie zal in Vlaanderen enkel toegepast worden op autochtoon teeltmateriaal. De Vlaamse deelgebieden worden enkel voor deze categorie teeltmateriaal gedefinieerd;
b)	geselecteerd: teeltmateriaal dat is afgeleid van uitgangsmateriaal, bestaande uit een binnen één enkel herkomstgebied gelegen erkend bestand, dat op populatieniveau aan een selectie is onderworpen aan de hand van uiterlijke kenmerken;
c)	getest: teeltmateriaal dat is afgeleid van erkend uitgangsmateriaal, bestaande uit zaadtuinen, onderplanten van families, klonen of mengels van klonen, waarvan de componenten individueel aan fenotypische selectie zijn onderworpen. Het teeltmateriaal wordt getoetst volgens de regels vermeld in de EU-richtlijn 1999/105/EG.
d)	getest: teeltmateriaal dat is afgeleid van erkend uitgangsmateriaal, bestaande uit bestanden, zaadtuinen, onderplanten van families, klonen of mengels van klonen. De hoge kwaliteit van het teeltmateriaal dient te zijn aangetoond door middel van vergelijkende tests of door een kwantitatieve schatting van de hoge kwaliteit van het teeltmateriaal, berekend op basis van de genetische waardebepaling van de componenten van het uitgangsmateriaal.

Voordelen aanbevolen herkomsten

In de lijst van aanbevolen herkomsten komen naast onze Vlaamse herkomsten een aantal gekende Waalse en buitenlandse herkomsten voor. Ze werden door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek geselecteerd op kwaliteit, gezondheid en aanpassingsvermogen. Daardoor geeft de lijst van aanbevolen herkomsten zowel een groter aanbod aan aangepast teeltmateriaal, als een betere kwaliteitsgarantie. Als u bebost of herbeest met plantsoen van aanbevolen herkomsten kan u een extra subsidie ontvangen van 250 euro per ha. Wilt u hiervan genieten dan moet u bij de subsidieaanvraag een bewijs van herkomst kunnen voorleggen.

De lijst van aanbevolen herkomsten kan wijzigen

De lijst van aanbevolen herkomsten is niet definitief. Vandaag werden een aantal Waalse, Nederlandse en Noord-Franse herkomsten toegevoegd aan onze Vlaamse. Deze en andere herkomsten worden verder onderzocht in herkomstproeven om te testen of ze wel geschikt zijn voor gebruik in Vlaanderen. Op basis van dat onderzoek kan de lijst aangepast worden, zowel door herkomsten toe te voegen als te schrappen.

In de lijst van aanbevolen herkomsten zijn tevens oorspronkelijk inheemse ("autochtone") zaadbronnen en bestanden toegevoegd. Enkele zijn bestemd voor de productie van teeltmateriaal van de categorie "geselecteerd". De meerderheid dient echter voor de productie van teeltmateriaal van de categorie "van bekende origine" en is enkel bedoeld voor gebruik met ecologische doeleinden, o.a. voor het behoud van genenbronnen.

Plantadvies autochtoon teeltmateriaal

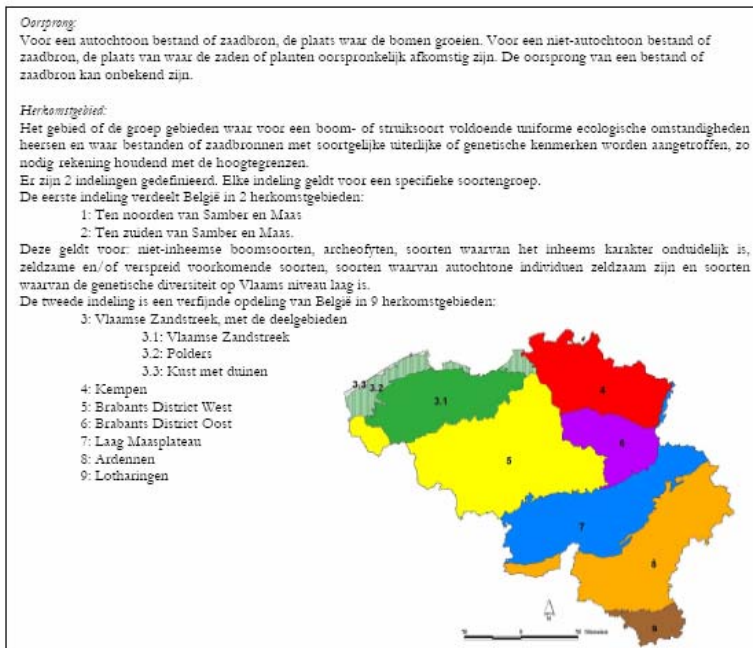
Betreffende de autochtone herkomsten van de categorie "van bekende origine" wordt sterk aanbevolen om ze binnen het herkomstgebied aan te planten. Op die manier kan het autochtone karakter behouden worden. In tegenstelling tot de overige soorten is dit voor haagbeuk het herkomstgebied Vlaanderen (of "Ten noorden van Samber en Maas"), niet het gebied vermeld in de derde kolom van tabel 1.

In de tabel komen ook autochtone zaadtuinen voor die erkend werden als zaadbronnen onder de categorie "van bekende origine". De planten werden bekomen uit stekken afkomstig van autochtone struiken die verspreid voorkomen binnen één herkomstgebied. Ook voor deze herkomsten geldt hetzelfde plantadvies. Enkele van deze zaadtuinen zijn echter gelegen in een ander herkomstgebied dan hun gebied van oorsprong. Deze worden aangeduid met *. In de derde kolom wordt het herkomstgebied van oorsprong tussen haakjes vermeld. Plantsoen afkomstig van dit uitgangsmateriaal wordt dus best gebruikt in het gebied van oorsprong.

Lijst van Aanbevolen Herkomsten

In tabellen 1 en 2 vindt u de lijst van aanbevolen herkomsten voor het erkende uitgangsmateriaal uit België. De oorsprong van het uitgangsmateriaal wordt enkel aangeduid wanneer hierover duidelijke kennis bestaat. De zaadbestanden waarover geen informatie beschikbaar was, kregen als oorsprong "onbekend". Tabellen 3 en 4 tonen de lijst van aanbevolen herkomsten van respectievelijk Noord-Frankrijk en Nederland.

Belangrijke opmerking: het is de kwekers en zaadhandelaars toegestaan om binnen één herkomstgebied teeltmateriaal te mengen dat afkomstig is van twee of meer tot de categorie "van bekende origine", respectievelijk "geselecteerd" behorende erkende zaadbronnen en bestanden. Een zaadmengsel afgeleid van meerdere aanbevolen herkomsten, gelegen binnen één herkomstgebied, is bijgevolg ook een aanbevolen herkomst.

Tabel 1: De lijst van aanbevolen herkomsten uit Vlaanderen.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Acer pseudoplatanus</i> L.		Gewone esdoorn			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
1VB1002	KONENBOS	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.		Zwarte els			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1040	KOLLINTENBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
4VB1037	LAPSE HEIDE	4	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1014	TERHULST	5	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
5VB1027	VUFBUNDERS	5	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1008	NEER HOXENTER BEMDEN	4	geselecteerd	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1009	DUIVELSBROEK ZUID	4	geselecteerd	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1010	DUIVELSBROEK CENTRAAL	4	geselecteerd	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1011	DUIVELSBROEK NOORD	4	geselecteerd	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1012	HOOG HOXENT	4	geselecteerd	bestand	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Betula pendula</i> Roth		Ruwe berk			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1013	DE DRIE EIKEN	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Carpinus betulus</i> L.		Haagbeuk			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1034	HAYESBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1051	BERTEMBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
6VB1038	HASSELBOS	6	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
5VB1051	BERTEMBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Corylus avellana</i> L.		Hazelaar			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1041	KOLLINTENBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1016	GALGEBOSSEN	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
6VB1030	CLAYBOS	6	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
4VB1052	ZEGGEMAN	4	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Crataegus monogyna</i> Jacq.		Eenstijlige meidoorn			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
3.1VB1026	MARKELINDENHOEK	3.1	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
3.1VB1029	DE BUREN	3.1	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1031	REYNERSBOSSCHEN	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1032	GEMELDORPKOUTER	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
6VB1042	ZEVEN BUNDERS	6	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
6VB1044	PLATEAU CAESTERT	6	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
6VB1053	OP DE BOSCH	6	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Euonymus europaeus</i> L.		Wilde kardinaalsmuts			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
* 3.1VB1048	MEKENSBOSSSENS	3.1 (5)	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1050	BOS T'ENAME	5	van bekende origine	Zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Fagus sylvatica</i> L.		Beuk			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB0255	ZONENWUUD	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Fraxinus excelsior</i> L.		Gewone es			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1001	T HOGE BOS	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Pinus sylvestris</i> L.		Grove den			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
1VB0080	RAVELS	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0081	RAVELS	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0089	DEN OTTER	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0070	SCHOURBLOK	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0073	SCHOOTSHEIDE	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0061	KATTEVENNEHEI	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0067	BINNENHEIDE	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0063	PIJNVEN H.	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0064	PIJNVEN H.	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0065	PIJNVEN H.	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB0072	SCHOOTSHEIDE NEEROETEREN	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB1006	DE MEREL	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
1VB1007	HENGELHOEF	1	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
0VB0502	GROENENDAAL		gekeurd	zaadtuin	niet autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Prunus avium</i> L.		Boskers			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1039	RATTENBERG	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
5VB1005	VREBOS	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
0VB1502	MOMMEDEEL		gekeurd	zaadtuin	niet autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Prunus spinosa</i> L.		Sleedoorn			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1017	GALGEBOSSEN	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1021	HAZELAARSTRAAT	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1033	LUMMENDAAL	6	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Quercus petraea</i> Lieblin		Wintereik			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
4VB1019	KIKBEEKBRON	4	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1025	KLAVERBERG	4	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
4VB1018	WINDELSTEEN	4	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
5VB1003	BUGGENHOUTBOS KROKKEBAAS	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
5VB1004	BUGGENHOUTBOS BOSKAPEL	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Quercus robur</i> L.		Zomereik			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
3.1VB1022	MEERSKANT	3.1	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
3.1VB1020	WARANDEJUNEN	3.1	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon
5VB0249	KAPPELKENSBOSS	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
4VB0250	LOERSCHOTTEN-80 HALLE	4	geselecteerd	bestand	onbekend
5VB0240	KWEEKERIJ	5	geselecteerd	bestand	onbekend
5VB0241	VEKEDELLE WEST	5	geselecteerd	bestand	onbekend
5VB0245	EGENHOVENBOS	5	geselecteerd	bestand	onbekend
5VB0251	TAFELNBOS	6	geselecteerd	bestand	onbekend
5VB0172	ROOD KLOOSTER	5	geselecteerd	bestand	onbekend
5VB0243	DRONKENMANSWEG	5	geselecteerd	bestand	niet autochtoon
5VB0244	KWEEKERIJWEG	5	geselecteerd	bestand	vermoedelijk autochtoon
5VB0252	DE SLUI	6	geselecteerd	bestand	onbekend
4VB0253	BERKENBROEK	4	geselecteerd	bestand	niet autochtoon

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Rhamnus frangula</i> L.		Sporkehout			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1023	STEENTJESBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
3.1VB1028	MOERKENSHEIDE	3.1	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
4VB1035	HEESACKERHEIDE	4	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
4VB1043	ROLLEKESBERGEN	4	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Rosa arvensis</i> Hudson		Bosroos			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
* 3.1VB1046	KRIEPHOEK	3.1 (5)	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
* 3.1VB1047	MEIKENSBOSSSEN	3.1 (5)	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1049	BOS T ENAME	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Rosa canina</i> L.		Hondsroos			
3.1VB1045	HEIDEBOS	3.1	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Sorbus aucuparia</i> L.		Wilde lijsterbes			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	Oorsprong
5VB1024	STEENTJESBOS	5	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
4VB1036	HEESACKERHEIDE	4	van bekende origine	zaadbron	vermoedelijk autochtoon
5VB1015	DOUVEVALLEI	5	van bekende origine	bestand	vermoedelijk autochtoon

Tabel 2: De lijst van aanbevolen herkomsten uit het Waals en Brussels Gewest.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Acer pseudoplatanus</i> L.		Gewone esdoorn			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	
1WB0327	LE SARTAGE	1	geselecteerd	bestand	
2WB0318	BRUNETIAU	2	geselecteerd	bestand	
2WB0329	WARICHET	2	geselecteerd	bestand	
2WB0331	ROSEE	2	geselecteerd	bestand	
2WB0332	MARTINSART	2	geselecteerd	bestand	
2WB0343	SART COLLIGNON	2	geselecteerd	bestand	
2WB0350	HAMMERMUHLE	2	geselecteerd	bestand	
2WB0351	SCHIMPERBOS	2	geselecteerd	bestand	
2WB0376	BORCHENE	2	geselecteerd	bestand	
0WB0559	MONT-YVOIR		gekeurd	zaadtuin	
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.		Zwarte els			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	
7WB0319	LA BOULOYE	7	geselecteerd	bestand	
7WB0328	RY DES GLANDS	7	geselecteerd	bestand	
8WB0295	GOBAILLE	8	geselecteerd	bestand	
8WB0322	PONT DE NEUPONT	8	geselecteerd	bestand	
7WB0320	RUISSEAU DES GRANDS	7	geselecteerd	bestand	
8WB0338	L' ECHELLE	8	geselecteerd	bestand	
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam			
<i>Betula pendula</i> Roth		Ruwte berk			
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type	
5WB0326	AGNISART	5	geselecteerd	bestand	

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam		
<i>Fagus sylvatica</i> L.		Beuk		
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type
5BB0155	ZONIENWOUD (Brussels Gewest)	5	geselecteerd	bestand
5WB0355	FORET DE SOIGNES	5	geselecteerd	bestand
5WB0157	BOIS DE LA HOUSIERE	5	geselecteerd	bestand
7WB0289	BOIS DE LA LOUVIERE	7	geselecteerd	bestand
7WB0294	BELLE HETRAIE	7	geselecteerd	bestand
7WB0287	GRANDE HAURE	7	geselecteerd	bestand
7WB0288	SUR HARD	7	geselecteerd	bestand
5WB0366	BOIS D'HE / COCO	5	geselecteerd	bestand
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam		
<i>Fraxinus excelsior</i> L.		Gewone es		
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type
7WB0286	TIE D' LA EWE	7	geselecteerd	bestand
9WB0235	AISANCES	9	geselecteerd	bestand
7WB0336	STRU HAUGIMONT	7	geselecteerd	bestand
7WB0291	ROSEE	7	geselecteerd	bestand
7WB0290	LA CROIX DES DAMES	7	geselecteerd	bestand
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam		
<i>Pinus sylvestris</i> L.		Grove den		
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type
2WB0053	MOSSAIRE	2	geselecteerd	bestand
2WB0055	GRAND VIREE ANGLEE	2	geselecteerd	bestand
2WB0077	CHAMPAGNE	2	geselecteerd	bestand
2WB0046	CHENOIS	2	geselecteerd	bestand
2WB0334	HAUGIMONT	2	geselecteerd	bestand
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam		
<i>Prunus avium</i> L.		Boskers		
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type
7WB0297	BOIS DES VIVIERS	7	geselecteerd	bestand
7WB0269	BOIS DE BERSILLIES	7	geselecteerd	bestand
7WB0312	VI PRE	7	geselecteerd	bestand
7WB0254	BOIS D' YVES	7	geselecteerd	bestand
5WB0359	SOYE	5	geselecteerd	bestand
0WB0553	FENFFE		gekeurd	zaadtuin
0WB0558	CIERGNON		gekeurd	zaadtuin
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam		
<i>Quercus petraea</i> Lieblin		Wintereik		
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type
7WB0266	QUEUE DE L' HERSE	7	geselecteerd	bestand
7WB0267	LA POINTE	7	geselecteerd	bestand
7WB0264	NOTRE-DAME RODRIGUE	7	geselecteerd	bestand
7WB0174	CULEE DE FAULX	7	geselecteerd	bestand
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam		
<i>Quercus robur</i> L.		Zomereik		
Code	Herkomst	Herkomstgebied	Categorie	Type
9WB0234	AISANCES	9	geselecteerd	bestand
9WB0169	BOCHET	9	geselecteerd	bestand
7WB0171	BOIS DES MINIERES	7	geselecteerd	bestand

Tabel 3: De lijst van aanbevolen herkomsten uit Noord-Frankrijk.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Fraxinus excelsior</i> L.		Gewone es	
Code	Herkomst	Categorie	Type
FEX101	Bassin parisien	geselecteerd	bestanden
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Quercus petraea</i> Lieblin		Wintereik	
Code	Herkomst	Categorie	Type
QPE104	Ouest bassin parisien	geselecteerd	bestanden
QPE105	Sud bassin parisien	geselecteerd	bestanden
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Quercus robur</i> L.		Zomereik	
Code	Herkomst	Categorie	Type
QRO100	Nord-ouest	geselecteerd	bestanden

Tabel 4: De lijst van aanbevolen herkomsten uit Nederland.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Acer pseudoplatanus</i> L.		Gewone esdoorn	
Code	Herkomst	Categorie	Type
NL.ZS.8.3.02-01	Vaartbos-01	gekeurd	zaadtuin
NL.ZS.8.3.02-02	Vaartbos-02	gekeurd	zaadtuin
NL.ZS.8.3.01-01	Zeebolde-01	gekeurd	zaadtuin
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Betula pendula</i> Roth.		Ruwe berk	
Code	Herkomst	Categorie	Type
NL.ZS.8.1.02-01	Urkenbos-01	gekeurd	zaadtuin
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Fraxinus excelsior</i> L.		Gewone es	
Code	Herkomst	Categorie	Type
NL.ZS.8.3.02-01	Vaartbos-01	gekeurd	zaadtuin
NL.ZS.8.3.02-02	Vaartbos-02	gekeurd	zaadtuin
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Prunus avium</i> L.		Boskers	
Code	Herkomst	Categorie	Type
NL.ZS.8.3.02-01	Vaartbos-01	gekeurd	zaadtuin
Wetenschappelijke naam		Nederlandse naam	
<i>Quercus robur</i> L.		Zomereik	
Code	Herkomst	Categorie	Type
NL.S.2.2.13-01	Nunspeet-01	geselecteerd	bestand

Contact

Voor meer informatie kan u terecht op onderstaande adressen:

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek
Gaverstraat 4
9500 Geraardsbergen
tel.: 054/43 61 88
fax: 054/43 61 60
e-mail: karen.cox@inbo.be
<http://www.inbo.be>

Agentschap voor Natuur en Bos
Graaf de Ferrarisgebouw
Koning Albert II-laan 20 bus 8
1000 Brussel
tel.: 02/553 81 02
fax: 02/553 81 05

Natuurrichtplan voor de Speciale beschermingszones (SBZ) en de groene bestemmingsgebieden voor “het Hoppeland van Poperinge en de Zuidelijke IJzervlakte”

Maatregelen en instrumenten

+ zie Kaartbijlage

Maatregelen en instrumenten

Op de kaarten van de maatregelen en instrumenten worden kaarteneenheden aangeduid waar een identiek pakket van maatregelen en instrumenten van toepassing is. In de tabel wordt per kaarteneheid aangegeven welke maatregelen en instrumenten bindend van toepassing zijn voor de administratieve overheid of voor de private eigenaars/grondgebruikers. In de laatste kolom worden eventuele voorwaarden, waaronder de maatregel of het instrument van toepassing is, aangegeven.

De afwijkingmogelijkheden van de bemestingsnormen zoals vooropgesteld in artikel 80, 1° van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen dat artikel 15 ter van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 ongewijzigd laat, blijven van toepassing, tenzij anders vermeld in de onderstaande maatregelentabel van dit natuurrichtplan.

Maatregel / Instrument					Relatie met gebiedsvisie
Maatregel legende	Maatregel / Instrument is bindend voor		Maatregel / Instrument	Wanneer/ Voorwaarde	Het gaat om groene gewestplanbestemmingen, die niet in een speciale beschermingszone zijn gelegen (niet in habitatrichtlijngebied).
	Administratieve overheden	Particulier ⁷			
M.1	Ja	Ja	Het is in deze zone verboden om niet-inheemse boom- en struiksoorten aan te planten, behalve indien het beheer gebeurt volgens een voor de inwerkingtreding van het natuurrichtplan goedgekeurd maar nog niet vervallen bosbeheerplan. Voor het aanplanten van cultuurpopulieren gelden de criteria duurzame bosbeheer (CDB).		Bijzonder geval populieren: dit betekent dat mits een bosbeheerplan populierenbestanden behouden kunnen worden als ten minste 20 % van de totale oppervlakte van het bos bestaat uit of in omvorming is naar gemengde bestanden op basis van inheemse en standplaatsgeschikte boomsoorten. De gebiedsvisie maakt het niet mogelijk om een bestaand (gemengd) bos om te vormen tot populierenbos. Het behoud van populieren als bijmenging in het bosbestand is wel mogelijk.
	Ja	Ja	In deze zone is het verboden om permanente graslanden binnen de 5m strook langsheen waterlopen en historisch permanente graslanden te wijzigen, tenzij ze bebost of verbost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen. Deze uitzondering geldt niet voor de	Landschaps- visuele of cultuur- historische erfgoed-	Deze maatregel is gericht op het behoud van de permanente (incl. historisch permanente) graslanden in bosrijke omgeving, tenzij ze bebost worden. Op enkele graslandpercelen na, geldt nu reeds een verbod op wijzigen of

⁷ Particulier = natuurlijke personen en niet-publiekrechtelijke rechtspersonen.

			omvorming naar korte omloop-houtteelt.	waarden worden behouden.	een verplichting tot aanvraag vergunning. Deze enkele percelen worden bij de mestbank wel aangegeven als permanent grasland. Deze maatregel betekent dat de cultuurgrond die minimum vier jaar ononderbroken grasland is, niet meer gescheurd of tot akkerland kan omgevormd worden. De ontwikkeling tot bos is wel mogelijk, op voorwaarde dat het niet gaat om bijv. een zichtas of grasland met cultuurhistorisch erfgoedwaarde. Het permanent grasland tussen het Couthofkasteel en de Galge is daar een voorbeeld van. Voor het natuurrichtplangebied werd ter verduidelijking een kaart opgemaakt met de permanente graslanden waarvoor deze maatregel geldt (zie bijlage 3 van de toelichting bij NRP maatregelen) Wat betreft de eventuele bebossing, geldt de maatregel i.v.m. verbod op aanplanten van niet-inheemse bomen en struiken. Bijzonder geval korte omloop-houtteelt: dit is de teelt van snelgroeiende houtachtige gewassen, waarbij de bovengrondse biomassa periodiek tot maximaal 8 jaar na de aanplanting of na de vorige oogst in zijn totaliteit wordt geoogst. Hoewel deze teeltvorm buiten de agrarische bestemmingen onder de bepalingen van het bosdecreet vallen en dus als 'bos' beschouwd worden, worden ze hier niet toegestaan als duurzaam alternatief voor de structuurrijke permanente graslanden.
--	--	--	--	--------------------------	---

					Ecologisch gezien dragen ze in vergelijking met de graslanden niet extra (duurzaam) bij tot de ontwikkeling van de waardevolle boscomplexen of landschappelijke diversiteit. Hakhoutculturen daarentegen vallen niet onder de definitie van korte omloop-houtteelt en kunnen dus wel (gedeeltelijk) op een permanent grasland ontwikkeld worden. Opmerking: in het kader van de Mid Term Review zijn ook randvoorwaarden (= cross-compliance) van toepassing inzake behoud oppervlakte blijvend grasland op bedrijfsniveau: het ontvangen van de inkomenssteun (gekoppelde en ontkoppelde steun) is afhankelijk van het naleven van bepaalde voorwaarden op vlak van milieu, dierenwelzijn, dierengezondheid en gezondheid van de planten, volksgezondheid en de eis dat alle landbouwgrond in goede landbouw- en milieuconditie wordt gehouden, inclusief het behoud van de totale oppervlakte blijvend grasland per lidstaat.
	Ja	Ja	In deze zone is het verboden kleine landschapselementen te wijzigen, tenzij ze bebost of verbost worden.		Uiteraard blijft het normaal onderhoud van kleine landschapselementen mogelijk (bijv. knotten van wilgen, inplanten van dode delen van een houtkant met streekeigen soorten, scheren van heggen, ruimen van poelen, enz.). Deze maatregel verbiedt wel het verwijderen van kleine landschapselementen.
	Ja	Ja	Bij het afsluiten van een beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van houtige		Door het gebruik van autochtoon plantmateriaal kan de soortenrijkdom in het

			landschapselementen overeenkomstig art. 30 van het Ministerieel besluit betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling (dd. 21 oktober 2005), mogen in deze zone enkel inheemse bomen en struiken worden aangeplant: Bomen: bij voorkeur aanbevolen herkomst Struiken: autochtoon plantmateriaal	Struiken: indien autochtoon plantgoed beschikbaar is	gebied toenemen. De keuze voor aanbevolen herkomst garandeert een goede bosbouwkundige kwaliteit van het plantgoed dat toch streekeigen is in de ecoregio. Het afsluiten van een beheerovereenkomst gebeurt op vrijwillige basis en dient door de landbouwer zelf aangevraagd te worden bij de bevoegde instantie.
	Ja	Ja	Het is verboden om in deze zone op een strook van 5 meter aan de randen van de percelen gelegen langs houtige kleine landschapselementen, holle wegen, bossen, struwelen en moerassen: a) meststoffen toe te dienen met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing; b) bestrijdingsmiddelen te gebruiken, uitgezonderd voor pleksgewijze bestrijding van distels en mannelijke hop door particulieren. Deze maatregel is van toepassing onverminderd de bepalingen van art. 10, §1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en art. 17, §5 van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen en het decreet van 21 december 2001 houdende vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door openbare diensten in het Vlaamse Gewest.	Voor de stroken waarop deze maatregel van toepassing is, kunnen er in het kader van de beheersdoelstelling perceelsrandenbeheer vrijwillig beheersovereenkomsten worden afgesloten, overeenkomstig art. 5 van het Ministerieel besluit betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17	In geval van het verbod op het toedienen van meststoffen in een strook van 5 meter langsheen een bosrand met uitzondering door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, kan er voor deze zone op vrijwillige basis een beheerovereenkomst afgesloten worden. Bijvoorbeeld de beheerovereenkomst perceelsrandenbeheer natuur of milieu kan naast een kwetsbaar element zoals een bosrand gesloten worden. Op die manier kan mogelijks inkomensverlies gecompenseerd worden. Momenteel is het reeds verboden om in een strook van 5 meter t.o.v. een waterloop van categorie 1, 2° en 3 meststoffen toe te dienen volgens het mestdecreet.

				mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling (dd. 21 oktober 2005).	
	Ja	Ja	Deze zone is een gebied aangeduid overeenkomstig art. 5 van het Ministerieel besluit betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling (dd. 21 oktober 2005) waarbinnen beheersovereenkomsten in het kader van de beheersdoelstelling botanisch beheer vrijwillig kan worden afgesloten.		Het afsluiten van een beheerovereenkomst gebeurt op geheel vrijwillige basis en dient door de landbouwer zelf aangevraagd te worden bij de bevoegde instantie. Ook de beheerovereenkomsten die niet strikt gebonden zijn aan bepaalde zones zoals het geval voor botanisch beheer, kunnen in het hele natuurrichtplangebied vrijwillig afgesloten worden (bijv. perceelsrandenbeheer, aanleg/onderhoud kleine landschapselementen, enz.)
	Ja	Nee	Ingebuisde beken op terreinen waarvan een administratieve overheid eigenaar en beheerder is, worden zoveel mogelijk terug bovengronds gebracht, zonder daarbij disproportionele gevolgen te veroorzaken aan gronden in landbouw- of ander gebruik en gronden buiten het natuurrichtplangebied.		Ingebuisde beken terug bovengronds brengen zal zeker ecologisch een meerwaarde betekenen. Bovendien wordt in de bosgebieden vastgesteld dat ingebuisde beken snel opstoppen door bladval, wat soms moeilijk te verwijderen is. Dit kan tot wateroverlast leiden in naburige (landbouw)percelen. Zodoende is het wenselijk om, zowel om de natuurwaarden te verhogen als een goede waterafvoer te verzekeren, ingebuisde beken terug bovengronds te brengen. Het doel is eerder om wateroverlast te vermijden en het is zeker niet de bedoeling dat door deze ingreep nieuwe problemen ontstaan.

	Ja	Nee	Er worden acties ondernomen om recreatief gemotoriseerd verkeer op onverharde openbare wegen te weren.		De negatieve effecten van gemotoriseerd recreatief verkeer op de rust, de onderhoudslast van onverharde paden, de veiligheid voor wandelaars, fietsers, ruiters, enz. dient zoveel mogelijk vermeden te worden. Dit kan door bijvoorbeeld het plaatsen van bebording, handhavingsbeleid door bevoegde instanties, aangepaste recreatieve inrichting, enz. Het NRP heeft de bevoegdheid dit op te nemen: de Vlaamse minister voor het leefmilieu is ingevolge artikel 3§1,3° van de wet betreffende de politie op het wegverkeer⁸ zelf de bevoegde overheid voor het regelen via signalisatie van de toegankelijkheid van de (kleinere) wegen in sbz (alsook in VEN, natuurreservaten, domeinbossen en bosreservaten)⁹. Wel is de gemeente, bij gebreke aan initiatief van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu, krachtens artikel 3§2 van de wet betreffende de politie op het wegverkeer ook bevoegd tot formuleren van een voorstel voor het regelen van de toegankelijkheid op de betrokken wegen. Het gaat hier natuurlijk om een bevoegdheid voor het regelen van het verkeer op de betrokken wegen, ‘geval per geval’, ...
Maatregel / Instrument					Relatie met gebiedsvisie
Maatregel legende	Maatregel / Instrument is bindend voor	Maatregel / Instrument		Wanneer/ Voorwaarde	<i>Het gaat om hoofdzakelijk groene en ook enkele agrarische gewestplanbestemmingen,</i>

⁸ Wet betreffende de politie over het wegverkeer gecoördineerd door het K.B. van 16 maart 1968

⁹ Bovendien bepaalt artikel 13§1,6° van het Natuurdecreet dat de Vlaamse Regering alle nodige maatregelen kan nemen voor het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijk milieu en dat dit voor de natuurreservaten en het VEN eveneens het regelen inhoudt van de toegang tot de voor het verkeer minder belangrijke openbare wegen (dit zijn de wegen die niet behoren tot de wegen ingericht voor het gemotoriseerd verkeer én in hoofdzaak bestemd als doorgangsweg) en dit met eigen (nog vast te stellen) bebording (dus niet met de federale verkeersborden).

	Administratieve overheden	Particulier			<i>die allen ook in een speciale beschermingszone zijn gelegen (in habitatrichtlijngebied).</i>
M.1.1 (inclusief M.1) Zowel deze als alle maatregelen van pakket M.1 zijn van toepassing	Ja	Ja	Bossen moeten worden beheerd met in achtneming van de criteria voor duurzaam bosbeheer zoals vastgesteld in uitvoering van art. 41 van het Bosdecreet, behalve indien het beheer gebeurt volgens een voor de inwerkingtreding van het natuurrichtplan goedgekeurd maar nog niet vervallen bosbeheerplan. Ingevolge artikel 3 BVR 27 juni 2003 tot vaststelling van de criteria voor duurzaam bosbeheer voor bossen gelegen in het Vlaamse Gewest, moet het beheer van alle openbare bossen gebeuren met naleving van de criteria voor duurzaam bosbeheer.		Het toepassen van de criteria duurzaam bosbeheer zal bijdragen tot het halen van de instandhoudingsdoelstellingen voor de boshabitats gelegen in habitatrichtlijngebied. Zowel de soortensamenstelling, de bosstructuur als de onderlinge verbinding van de afzonderlijke bossen is daarbij van belang. <i>Aangezien artikel 11 van het Maatregelenbesluit zelfs voorziet dat o.a. in SBZ (voorzover voldaan aan de vereisten van artikel 36ter, §1 e, §2 Natuurdecreet) en in groen- en bosgebieden in bepaalde zones strengere maatregelen dan de criteria voor duurzaam bosbeheer kunnen worden opgelegd. Dit houdt in dat in deze gebieden a fortiori de criteria duurzaam bosbeheer kunnen worden opgelegd. Op het eerste gezicht zou men kunnen stellen dat de maatregel die stelt dat er enkel inheemse soorten mogen worden aangeplant (zie hoger), strenger is dan de criteria duurzaam bosbeheer omdat deze voor de samenstelling van de bosbestanden mengpercentages (inheems – andere) weergeven en dus niet stellen dat er nog enkel inheemse soorten mogen aangeplant worden. Anderzijds kan opgemerkt worden dat in een concrete situatie (bvb. waar er veel niet-inheemse bomen of struiken zijn) het verbod tot het aanplanten van niet-inheemse soorten niet noodzakelijk tot een situatie leidt waarin de verhouding inheemse</i>

					soorten/niet-inheemse soorten groter is dan de percentages vooropgesteld in de criteria duurzaam bosbeheer. Bovendien voorziet artikel 12 Maatregelenbesluit zelf een uitzondering voor de uitvoering van goedgekeurde maar nog niet vervallen bosbeheerplannen zodat het duidelijk is dat deze maatregel ook moet kunnen worden toegepast in bossen. Tenslotte kan nog opgemerkt worden dat een maatregel die zich beperkt tot de nieuwe aanplantingen minder ingrijpend is dan een maatregel die een verandering oplegt voor de samenstelling van een bosbestand en dus ook betrekking heeft op de reeds bestaande bomen en struiken.
--	--	--	--	--	---

Maatregel / Instrument					Relatie met gebiedsvisie
Maatregel legende	Maatregel / Instrument is bindend voor		Maatregel / Instrument	Wanneer/ Voorwaarde	Het gaat om parkgebieden op het gewestplan, die niet in een speciale beschermingszone zijn gelegen (niet in habitatrichtlijngebied) en overwegend een stadsrecreatief karakter hebben.
	Administratieve overheden	Particulier			
M.2	Ja	Nee	Het is in deze zone verboden om permanente graslanden binnen de 5m strook langsheen waterlopen te wijzigen, tenzij ze bebost of verbost worden of voorzien worden van kleine landschapselementen.	Landschaps-visuele of cultuur-historische erfgoedwaarden worden behouden	Zie M.1.1
	Ja	Nee	In deze zone is het verboden kleine landschapselementen te wijzigen, tenzij ze bebost of verbost worden.		Zie M.1.1
	Ja	Nee	Bij het afsluiten van een beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van houtige landschapselementen overeenkomstig art. 30 van het Ministerieel besluit betreffende het sluiten van		Zie M.1.1

			beheersovereenkomsten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling (dd. 21 oktober 2005), mogen in deze zone enkel inheemse bomen en struiken worden aangeplant: Bomen: bij voorkeur aanbevolen herkomst Struiken: autochtoon plantmateriaal	Struiken: indien autochtoon plantgoed beschikbaar is	
	Ja	Nee	Het is verboden om in deze zone op een strook van 5 meter aan de randen van de percelen gelegen langs houtige kleine landschapselementen, holle wegen, bossen, struwelen en moerassen: a) meststoffen toe te dienen met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing; b) bestrijdingsmiddelen te gebruiken, uitgezonderd voor pleksgewijze bestrijding van distels en mannelijke hop door particulieren. Deze maatregel is van toepassing onverminderd de bepalingen van art. 10, §1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en art. 17, §5 van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen en het decreet van 21 december 2001 houdende vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen door openbare diensten in het Vlaamse Gewest.	Voor de stroken waarop deze maatregel van toepassing is, kunnen er in het kader van de beheersdoelstelling perceelsrandenbeheer vrijwillig beheersovereenkomsten worden afgesloten, overeenkomstig art. 5 van het Ministerieel besluit betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelands-	Zie M.1.1

				ontwikkeling (dd. 21 oktober 2005).	
--	--	--	--	---	--

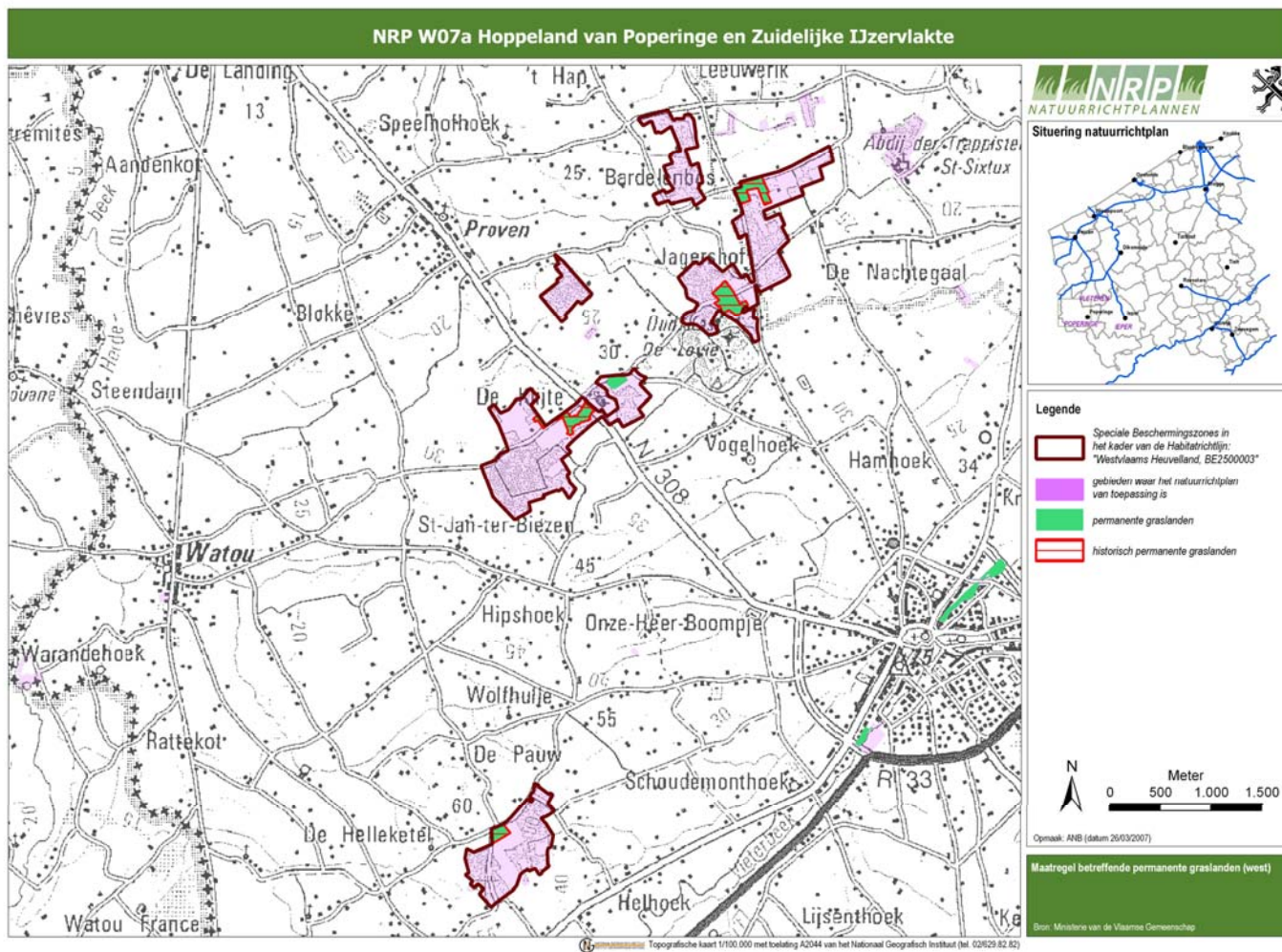
Maatregel / Instrument				Relatie met gebiedsvisie	
Maatregel legende	Maatregel / Instrument is bindend voor		Maatregel / Instrument	Wanneer/ Voorwaarde	Het gaat om parkgebieden op het gewestplan, die niet in een speciale beschermingszone zijn gelegen (niet in habitatrichtlijngebied) en een cultuurhistorische erfgoedwaarde hebben.
	Administratieve overheden	Particulier			
M.2.1 (inclusief M.2) Zowel deze als alle maat- regelen van pakket M.2 zijn van toepassing	Ja	Nee	Het is in deze zone verboden om niet-inheemse boom- en struiksoorten aan te planten, uitgezonderd indien het beheer gebeurt volgens een voor de inwerkingtreding van het natuurrichtplan goedgekeurd maar nog niet vervallen bosbeheerplan. In de parkgedeelten met cultuurhistorische erfgoedwaarde kan hier eveneens van afgeweken worden. Daar wordt een harmonisch parkbeheer toegepast met aandacht voor landschapsintegratie, behoud van zichtassen, dreefpatronen, bijzondere parkboomsoorten, enz.		Zie M.1.1 - In geval het gaat om een (kasteel)park met cultuurhistorische erfgoedwaarde, kan afgeweken worden wat betreft de boom- en struiksoortenkeuze. Het is eigen aan kasteelparken dat er niet-inheemse bomen en struiken voorkomen. Voor overheden kan voor de aanleg en beheer verwezen worden naar de criteria harmonisch parkbeheer. Voor particuliere eigenaars is momenteel het landgoedconcept in opmaak, waarvan de doelstellingen rekening houden met het parkkarakter en eveneens kunnen bijdragen tot de lokale natuurontwikkeling. Sommige parken met cultuurhistorische waarde hebben ook een groot gedeelte bos, dat zelfs onderhevig is aan de verplichting tot opmaak van een bosbeheerplan. Door geen exacte begrenzing tussen ‘park’ en ‘bos’ in het NRP op te nemen, wordt dit vrij gelaten aan de beheerder. Voor de gedeelten, waarvoor een bosbeheerplan wordt

					opgemaakt, gelden specifieke bosmaatregelen (niet aanplanten niet-inheemse bomen en struiken). Voor het parkgedeelte uiteraard niet.
--	--	--	--	--	--

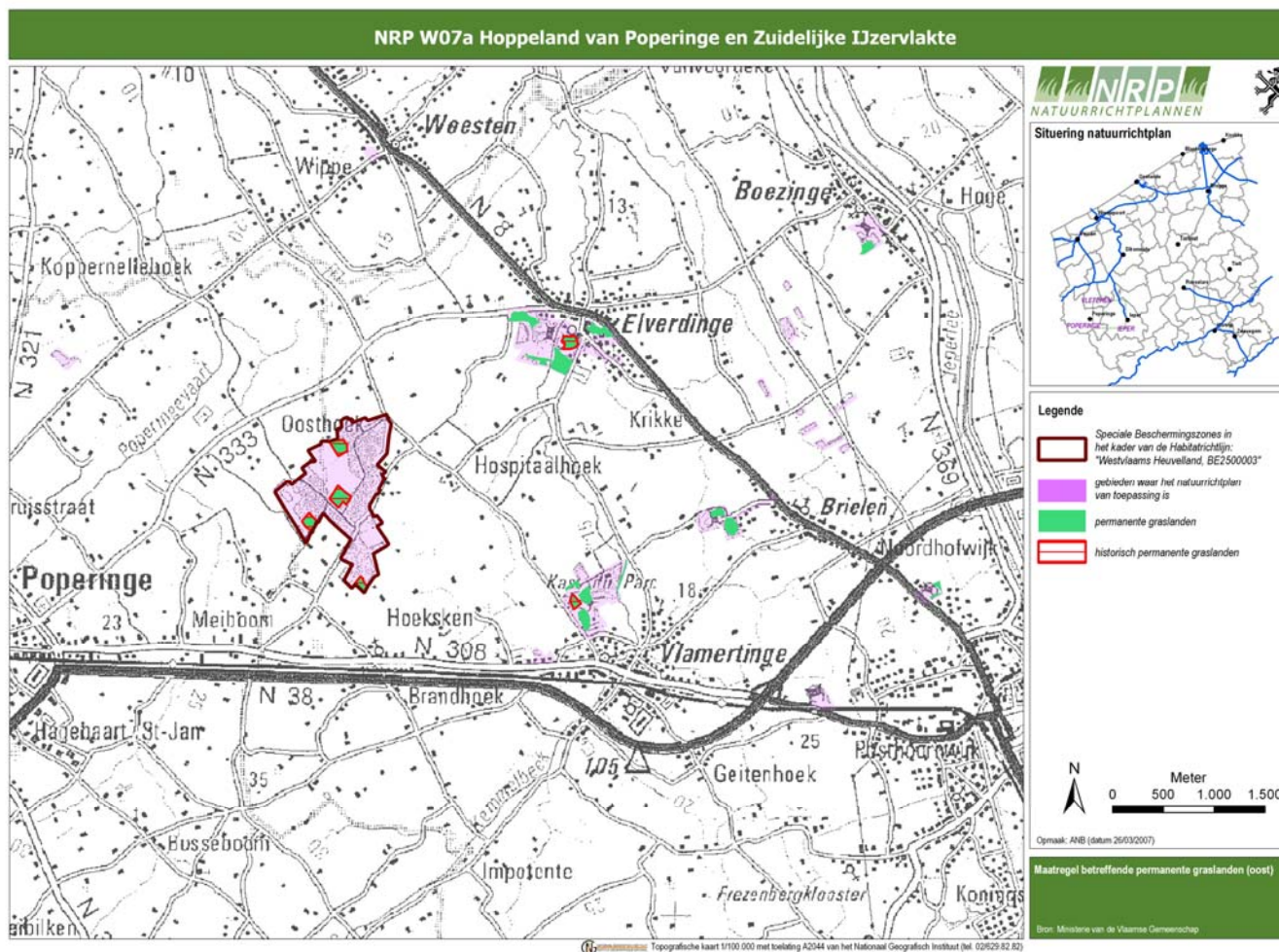
Maatregel / Instrument					Relatie met gebiedsvisie
Maatregel legende	Maatregel / Instrument is bindend voor		Maatregel / Instrument	Wanneer/ Voorwaarde	
	Administratieve overheden	Particulier			
M.2.2 (inclusief M.2) <i>Zowel deze als alle maatregelen van pakket M.2 zijn van toepassing</i>	Ja	Ja	Bij het uitvoeren van (bagger)werken aan de slibvang worden de nodige maatregelen genomen om abnormale vissterfte te voorkomen. Onder abnormale vissterfte wordt verstaan ‘meer dan 20 kg/ha wateroppervlakte’ aan dode vis, binnen een tijdsperiode van 36 uur. Indien vakken van de waterloop worden drooggelegd door afdammingen moeten visreddingen uitgevoerd worden. De oeervervegetatie wordt maximaal behouden.		<i>Het gaat om parkgebieden op het gewestplan, die niet in een speciale beschermingszone zijn gelegen (niet in habitatrichtlijngebied) en overwegend een stadsrecreatief karakter hebben.</i> Bij de periodieke (bagger)werken aan de slibvang dient vermeden te worden dat het opgebouwde visbestand telkens vernietigd wordt. Ook oeervervegetatie kan gedeeltelijk gespaard worden door de graafwerken niet (overal) tot aan de rand van de slibvang uit te voeren. Preventieve maatregelen zoals afvangen van vis kunnen noodzakelijk zijn.

Maatregel / Instrument				Relatie met gebiedsvisie
Maatregel legende	Maatregel / Instrument is bindend voor		Maatregel / Instrument	Wanneer/ Voorwaarde
	Administratieve overheden	Particulier		
M.3	Ja	Ja	Ontheffing wordt verleend op het bemestingsverbod zoals bedoeld in artikel 80, 1° van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen dat artikel 15ter van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, vervangen bij het decreet van 11 mei 1999 ongewijzigd laat, tot de algemene bemestingsnormen.	<i>Het gaat om een zeer klein gebied met agrarische bestemming op het gewestplan, dat niet in een speciale beschermingszone is gelegen (niet in habitatrichtlijngebied) en omgeven is door landbouwgebruik.</i> In deze zone wordt de bemestingsregeling gemoduleerd versoepeld. Het gaat om een deeltje van een landbouwperceel, dat geïsoleerd ligt van de overige natuurrichtplangebiedjes en omgeven is door landbouwgebied.

Bijlage 3. Kaart maatregel betreffende permanente graslanden-west.

Bijlage 3. Kaart maatregel betreffende permanente graslanden-oost.

Stimulerend instrumentarium ter uitvoering van het natuurrichtplan

Dit hoofdstuk is een niet-bindend gedeelte van het natuurrichtplan. In onderstaande tabel wordt een niet-limitatief overzicht gegeven van mogelijke financiële instrumenten die de uitvoering van het natuurrichtplan ondersteunen. De opgesomde instrumenten zijn illustratief. De toepassing ervan is onderhevig aan de geldende regelgeving met de betrekking tot de genoemde instrumenten.

Doelgroep	Instrument	Info
Algemeen	Natuurprojectovereenkomst	ANB
	Vergoeding verhoging waterpeil	VLM
	Opkoopregeling	VLM
	Regionale landschappen ondersteuning en/of begeleiding door regionale landschappen in het kader van diverse projecten	ANB, Regionale landschappen
Bos	Subsidie aan bosbeheerders voor bebossing en herbebossing	ANB
	Subsidie aan bosbeheerders voor openstelling van bossen	ANB
	Subsidie aan bosbeheerders voor bevordering ecologische bosfunctie	ANB
	Subsidie aan bosbeheerders voor opstellen van een beheerplan	ANB
	Vergoeding voor de bosbeheerder voor aanwijzing of erkenning van het bos als bosreservaat	ANB
	Vrijstelling van successierechten voor eigenaars van bossen die beheerd worden volgens de criteria duurzaam bosbeheer	ANB
	Subsidies bebossing van landbouwgronden - subsidie voor beplanting, bezaaiing of natuurlijke verjonging van landbouwgronden met houtige gewassen bos - subsidie voor de kosten van het onderhoud gedurende de eerste vijf jaar na de aanplanting - jaarlijkse premie ter compensatie van de inkomensverliezen ten gevolge van bebossing van landbouwgronden	ANB
	Bosgroepen - basissubsidie ter ondersteuning van de algemene werking van bosgroepen - beheerssubsidie ter ondersteuning van de ledenwerving en de werking inzake de bevordering	ANB

	van de criteria duurzaam bosbeheer • subsidie ter ondersteuning van niet op economisch rendement gerichte projecten • subsidie ter ondersteuning van vormingsactiviteiten door bosgroepen • uitvoering van werken in bossen van een bosgroep	
Landbouw	Beheerovereenkomst botanisch graslandbeheer	VLM
	Beheerovereenkomst weidevogelbeheer,	VLM
	Beheerovereenkomst kleine landschapselementen,	VLM
	Beheerovereenkomst perceelsranden	VLM
	Beheerovereenkomst erosiebestrijding	VLM
	Subsidie voor verminderde bemesting ten opzichte van de bemestingsnorm “kwetsbaar gebied water” (mestdecreet)	VLM
	Subsidie voor nulbemesting en afzien van het gebruik van bestrijdingsmiddelen in kwetsbare zones natuur (mestdecreet)	VLM
	Forfaitaire horizontale vergoeding in natuurgebieden waar nulbemesting van toepassing is (mestdecreet)	VLM
	Landschapsbedrijfsplan	Regionale landschappen
	Erosiebestrijdingsmaatregelen i.k.v. gemeentelijk erosiebestrijdingsplan	VMM – afdeling water
Jacht	Subsidie voor wildbeheereenheden	ANB
	Subsidie voor projecten inzake natuur- en wildbeheer door erkende wildbeheereenheden	ANB
Landschap	Financiële bijdrage voor het uitvoeren van onderhouds- en instandhoudingswerken aan beschermde monumenten (indien in kader van een NRP, bijv. vleermuizen) of in een beschermd landschap	Agentschap RO-Vlaanderen
	Financiële bijdrage voor het opmaken van een landschapsbeheerplan voor een beschermd landschap	Agentschap RO-Vlaanderen
	Financiële bijdrage voor het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken vastgesteld in een landschapsbeheersplan	Agentschap RO-Vlaanderen
	Financiële bijdrage voor het uitvoeren van herstel en verbeteringswerkzaamheden vermeld in een goedgekeurd landschapsbeheerplan	Agentschap RO-Vlaanderen
	Financiële bijdrage voor het uitvoeren van ontsluitings-, onderzoeks- en voorlichtingswerkzaamheden vermeld in een goedgekeurd landschapsbeheerplan	Agentschap RO-Vlaanderen

Toelichting

Ter vergoeding van verdergaande inspanningen voor de uitvoering van de gebiedsvisie en de maatregelen van een natuurrichtplan heeft de Vlaamse overheid diverse vergoedingsregelingen voorzien. In eerste instantie wil de Vlaamse overheid eigenaars en gebruikers stimuleren om de gebiedsvisie van het natuurrichtplan te realiseren. Voor landbouwers kunnen bijvoorbeeld bijkomende zones worden aangeduid waar vrijwillige beheerovereenkomsten kunnen worden afgesloten. Wie extra inspanningen wil verrichten ter realisatie van een natuurrichtplan kan een natuurprojectovereenkomst afsluiten.

Wanneer door het natuurrichtplan beperkingen worden opgelegd staan daar vergoedingen tegenover. Voor landbouwers worden deze voorzien onder de vorm van beheersovereenkomsten. Bosbouwers kunnen hiervoor terecht bij de bestaande subsidies in het kader van het bosbeleid (bijv. subsidie ecologische bosfunctie). Wanneer een waterpeilverhoging wordt gerealiseerd in uitvoering van een natuurrichtplan dan staat hier een specifieke vergoedingsregeling tegenover. Het Agentschap voor Natuur en Bos, regionale landschappen, bosgroepen en andere initiatieven zullen eigenaars en gebruikers begeleiden bij en zelf hun projecten afstemmen op de realisatie van het natuurrichtplan. Wanneer een eigenaar door het natuurrichtplan ernstige economische schade leidt, kan deze de Vlaamse overheid vragen zijn gronden aan te kopen.

1. Algemeen

Natuurprojectovereenkomst

Wie dat wenst kan het natuurrichtplan voor een bepaald gebied ook actief mee helpen uitvoeren via een zogenaamde natuurprojectovereenkomst, tenzij er reeds een ander subsidiesysteem van de Vlaamse overheid bestaat.

Projectvoorstellen dient u in bij het Agentschap voor Natuur en Bos. Tot 90% van de kosten kunnen worden vergoed. Voor de gemeente of de provincie bedraagt de maximale bijdrage 50% van de onkosten.

Voorbeelden van een natuurproject zijn:

- De aanleg van paddentunnels, oversteekplaatsen voor wild,...
- De inrichting van paaipplaatsen of de aanleg van vistrappen
- De plaatsing van informatiepanelen of de aanleg van een informatief wandelpad
- De aanleg en het onderhoud van een kijkhut
- De inrichting van slaap- en broedplaatsen voor de kerkuil, de boomvalk, de bosuil, ...

Vergoeding voor verhoging van het waterpeil

Wie waardeverlies lijdt door een verhoging van het waterpeil ter realisatie van het natuurrichtplan kan hiervoor een vergoeding vragen. Deze vergoeding bedraagt 80% van de waardevermindering. De initiatiefnemer van een project ter verhoging van het waterpeil draagt er zorg voor dat alle eigenaars en gebruikers hiervan door de Vlaamse Landmaatschappij op de hoogte worden gebracht. Aanvragen voor deze vergoeding moeten ingediend worden bij de Vlaamse Landmaatschappij.

Om de waardevermindering te berekenen maakt de Vlaamse Landmaatschappij een classificatieplan voor en na de verhoging van het waterpeil. Dit plan geeft de betrokken gronden een waardeklasse op basis van de waarde voor bosbouw of voor het verbouwen van cultuurgewassen.

Opkoopregeling

Binnen 2 jaar na goedkeuring van het natuurrichtplan kan de eigenaar eisen dat de overheid zijn onroerend goed koopt.

De Vlaamse Landmaatschappij onderzoekt de aanvraag en gaat over tot aankoop. Zij bepaalt de aankoopprijs volgens de regels die gelden voor onteigeningen voor het algemeen nut. Op die manier wordt de eigenaar ook vergoed voor de eventuele daling van de grondprijs tengevolge van het natuurrichtplan.

De eigenaar van een onroerend goed gelegen in een VEN-gebied, een vogel- of Habitatrichtlijngebied kan aankoop door de Vlaamse overheid eisen indien aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- De waarde van het onroerend goed is met meer dan 20% verminderd door de aanduiding als VEN-gebied, vogel- of Habitatrichtlijngebied;
- De bedrijfsvoering van het landbouwbedrijf komt ernstig in het gedrang door de aanduiding als VEN-gebied, vogel- of Habitatrichtlijngebied;
- Meer dan 20% van de gronden in gebruik door de betrokken landbouwer in hoofdberoep is gelegen in een VEN-gebied.

2. Bos

Alle bosbeheerders binnen het VEN krijgen een vrijstelling van het Vlaamse deel van de onroerende voorheffing en van de successierechten. Die vrijstelling geldt ook buiten het VEN voor bossen beheerd volgens de criteria duurzaam bosbeheer. In het natuurrichtplan kunnen bijkomende maatregelen afgesproken worden. Voor deze extra inspanningen die in het natuurrichtplan zijn opgenomen kunnen de volgende vergoedingen worden bekomen:

- Voor de opmaak van bosbeheerplannen volgens de criteria duurzaam bosbeheer zijn vergoedingen voorzien;
- Wie zijn bossen openstelt voor het publiek krijgt een vergoeding per opengestelde meter bosweg. De openstelling moet wel in overeenstemming zijn met de bepalingen van het bosdecreet en het natuurrichtplan
- Er zijn verschillende subsidies voor de bevordering van de ecologische bosfunctie:
 - Voor het instandhouden van waardevolle bostypes;
 - Voor een specifiek beheer van bijvoorbeeld open plekken in het bos met een bijzondere hoge natuurwaarde (heide, natuurlijk grasland, moeras en dergelijke) of van zeer waardevolle natuurlijke bostypes (bijvoorbeeld eiken-haagbeukenbos);
 - Voor het vrijwillig instellen van een bosreservaat.
- Er zijn vergoedingen voor landbouwers en private eigenaars voor het bebossen van landbouwgronden in uitvoering van de Europese Plattelandsverordening. Het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2003 vult deze maatregelen verder in.

Projecten in uitvoering van het natuurrichtplan die niet in aanmerking komen voor de hierboven vermelde vergoedingen kunnen in aanmerking voor een natuurprojectovereenkomst.

3. Landbouw

Voor de extra inspanningen die in het natuurrichtplan zijn afgesproken, kunnen beheerovereenkomsten afgesloten worden met de Vlaamse overheid.

Het natuurrichtplan kan bijkomende zones aanduiden waar vrijwillige beheerovereenkomsten kunnen worden afgesloten. Bijvoorbeeld voor beheerovereenkomsten botanisch beheer. Landbouwers worden op die manier gestimuleerd om op vrijwillige basis extra inspanningen te verrichten voor de natuur.

Het natuurrichtplan biedt een kader voor het inzetten van de bestaande beheerovereenkomsten. Zo is er meer duidelijkheid over wat mogelijk is en worden de natuurdoelstellingen efficiënter gerealiseerd. Als u kleine landschapselementen als heggen, houtkanten of poelen wenst aan te planten, aan te leggen of te onderhouden, kunt u de beheerovereenkomst Kleine Landschapselementen afsluiten. Afhankelijk van de doelstelling kunt u voor de extra inspanningen bij het beheer van graslanden (maaïen, beweiden en dergelijke) en akkers een beroep doen op beheerovereenkomsten zoals Weidevogelbeheer of Botanisch beheer.

Als het natuurrichtplan bemestingsbeperkingen oplegt die strenger zijn dan het mestdecreet, hebben landbouwers recht op een vergoeding onder de vorm van een beheerovereenkomst. Voor een stopzetting van het gebruik van meststoffen in graslanden zijn er de beheerovereenkomsten Natuur, hieraan is ook een beperking van het pesticidgebruik gekoppeld. Ook voor alle andere verplichte beperkingen van het landbouwgebruik zijn beheerovereenkomsten voorzien.

4. Jacht

Het besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 1998 voert een subsidie in voor wildbeheereenheden. Wildbeheereenheden zijn samenwerkingsverbanden tussen jachtrechthouders binnen een ruimtelijk begrensd gebied dat meerdere jachtterreinen omvat en waarin een planmatig wildbeheer wordt gevoerd, gericht op het handhaven of ontwikkelen van een ecologisch verantwoorde wildstand als onderdeel van een breder faunabeheer met inachtneming van de belangen van derden in hetzelfde gebied en met de medewerking van deze laatste. Erkende wildbeheereenheden kunnen jaarlijks subsidies ontvangen. Er zijn drie soorten subsidies: basissubsidies, oppervlaktesubsidies en projectsubsidies.

Erkende wildbeheereenheden kunnen een subsidie bekomen voor projecten inzake natuur- en wildbeheer zoals ondermeer:

- Aanplantingen met streekeigen boomsoorten
- Aanleggen van hagen, houtkanten, struwelen, kruidenranden met gebruik van streekeigen soorten
- Inzaaien van landbouwgronden met kruidenmengsels
- Aanschaf van wildspiegels, wildredders ...
- Ruiming en aanleg van veedrinkpoelen
- Onderhoud van hagen
- Indienen uitgebreid wildbeheerplan

5. Landschap

Het Landschapsdecreet voorziet een aantal financiële stimuli ter uitvoering van het landschapsbeleid. Het merendeel van de financiële maatregelen voor landschap zijn toegespitst op de private eigenaars in beschermde landschappen. Artikel 17 van het Landschapsdecreet voorziet een financiële regeling in beschermde landschappen voor de instandhouding, het onderhoud, het herstel, de ontsluiting, het beheer, het onderzoek en de voorlichting. Artikel 17 van het Landschapsdecreet voorziet bovendien voor beschermde landschappen een landschapspremie voor het opmaken van een beheerplan, het uitvoeren van instandhoudings-, onderhouds-, herstel- en verbeteringswerkzaamheden en het uitvoeren van ontsluitings-, onderzoeks- en voorlichtingswerkzaamheden. Het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2003 voorziet concrete steunmaatregelen.

Natuurrichtplan voor de Speciale beschermingszones (SBZ) en de groene bestemmingsgebieden voor “het Hoppeland van Poperinge en de Zuidelijke IJzervlakte”

Begrippenlijst

Begrippenlijst

administratieve overheid¹⁰: het Vlaamse Gewest, de openbare instellingen die ervan afhangen, de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen die belast zijn met taken van openbaar nut en de andere besturen die onderworpen zijn aan het administratief toezicht van het Vlaamse Gewest;

autochtone boom- of struiksoort¹¹: autochtone boom- of struiksoort: boom- of struiksoort die, sinds zijn spontane vestiging na de laatste ijstijd, zich ter plaatse altijd slechts natuurlijk heeft verjongd of kunstmatig verjongd is met strikt lokaal uitgangsmateriaal;

boscomplex¹²: fysisch en geografisch samenhangend geheel van bospercelen;

climax(vegetatie): natuurlijk eindstadium van de (vegetatie)succesie. In onze streken is dit meestal bos;

cultuurlandschap: het cultuurlandschap weerspiegelt de dynamische relatie tussen de mens en zijn leefmilieu. Hier bedoelen we het landbouwlandschap (graslanden en akkers) met hagen en houtkanten;

doelsoorten: voor de streek bijzondere soorten die bepaalde eisen stellen aan hun habitat/leefgebied, waardoor ze kenmerkend zijn voor bepaalde goed ontwikkelde habitats. Ze ondersteunen het natuurstreefbeeld voor dat gebied; het zijn de ‘ambassadeurs’ van de gebiedsvisie;

ecologische draagkracht: maximale hoeveelheid medegebruik/verstoring dat een bepaald ecosysteem op duurzame wijze kan dragen;

erkende terreinbeherende vereniging: een privaatrechtelijk persoon waarvan de statuten het natuurbehoud en/of de natuurbescherming als hoofdzakelijk en ondubbelzinnig doel bepalen, die gebieden beheert als natuurreservaat en als dusdanig op grond van dit decreet wordt erkend

habitat van een soort¹³: een natuurlijke habitat en/of een habitat van een soort waarbij:

- "een natuurlijke habitat" een geheel natuurlijke of halfnatuurlijke land- of waterzone met bijzondere geografische, abiotische en biotische kenmerken is;

¹⁰ Zie art. 2, 22° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

¹¹ Zie art. 4, 2bis van Bosdecreet van 13 juni 1990.

¹² Zie art. 1, 6° Besluit van de Vlaamse regering betreffende de beheerplannen van bossen van 27 juni 2003.

¹³ Zie art. 2, 4° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

- "een habitat van een soort" een door specifieke abiotische en biotische elementen bepaald natuurlijk milieu is waarbij de soort tijdens één van de fasen van zijn biologische cyclus leeft. Hiertoe behoren ook de woongebieden van een vogelsoort, zijnde: de rustplaatsen in de trekzones, de voortplantings-, broed- en foerageergebieden evenals de rui- en overwinteringsgebieden

hakhoutbeheer: een bedrijfsvorm waarbij bomen met een groot regeneratievermogen met korte omlooptijd (<20 jaar) worden gekapt. De jonge generatie bestaat uit uitlopers van de gekapte stronken (stobben);

harde recreatie: Dit zijn alle vormen van recreatie, sport en toerisme die een grote impact hebben op de natuurwaarden door lawaai, door aantasting van het reliëf, door vernietiging van vegetatie, door zware verstoring van de aanwezige fauna, door het achterlaten van afval of door verontreiniging. Alle gemotoriseerde sporten en recreatievormen zijn inbegrepen. Ook kunnen sporten en zachte recreatievormen het effect hebben van een harde recreatievorm door hun georganiseerd, competitief, grootschalig of (met een hoge frequentie) weerkerend karakter. Jacht is hier niet inbegrepen;

harmonisch parkbeheer: zie visie Harmonisch Park- en Groenbeheer (HPG) (Bos en Groen, 2002) en vademecum 'Beheerplanning Harmonisch Park- en Groenbeheer' (MVG, afdeling Bos en Groen, 2004)

inheemse boom- of struiksoort: soort die van nature voorkomt in een bepaalde streek of regio¹⁴

instandhouding¹⁵: een geheel van maatregelen die nodig zijn voor het behoud of herstel van habitats en populaties van wilde dier- en plantensoorten in een gunstige staat van instandhouding;

De staat van instandhouding van een habitat wordt als gunstig beschouwd wanneer:

- het natuurlijke verspreidingsgebied van de habitat en de oppervlakte van die habitat binnen dat gebied stabiel zijn of toenemen;
- de nodige specifieke structuur en functies voor behoud op lange termijn bestaan en in de afzienbare toekomst vermoedelijk zullen blijven bestaan;
- de staat van instandhouding van de voor die habitat typische soorten gunstig is.

De staat van instandhouding van een soort wordt als gunstig beschouwd wanneer:

- uit populatiedynamische gegevens blijkt dat de betrokken soort nog altijd een levensvatbare component is van de habitat waarin de soort voorkomt en dat vermoedelijk op lange termijn zal blijven;
- het natuurlijke verspreidingsgebied van die soort niet kleiner wordt of binnen afzienbare tijd lijkt te zullen worden;
- er een voldoende groot habitat bestaat en waarschijnlijk zal blijven bestaan om de populaties van die soort op lange termijn in stand te houden.

¹⁴ Zie art. 4 van Bosdecreet van 13 juni 1990.

¹⁵ Zie art. 2, 36° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

invasieve exoot: plant- of diersoort die buiten haar normale verspreidingsgebied voorkomt en die door toedoen van de mens is ingevoerd in een gebied waar zij oorspronkelijk niet voorkwam en andere (inheemse) soorten overwoekert of verdringt;

kleine landschapselementen¹⁶: lijn- of puntvormige elementen met inbegrip van de bijhorende vegetaties waarvan het uitzicht, de structuur of de aard al dan niet resultaat zijn van menselijk handelen, en die deel uitmaken van de natuur zoals: bermen, bomen, bronnen, dijken, graften, houtkanten, hagen, holle wegen, hoogstamboomgaarden, perceelsrandbegroeiingen, sloten, struwelen, poelen, veedrinkputten en waterlopen;

Korte-omloop-houtteelt: teelt van snelgroeïende houtachtige gewassen waarbij de bovengrondse biomassa periodiek tot maximaal 8 jaar na de aanplanting of na de vorige oogst, in zijn totaliteit wordt geoogst¹⁷;

mantel-zoomvegetatie: geheel van struiken en graslanden of ruigten aan de rand van een bos, die fysische invloed van het nabije bos ondergaan en voor een geleidelijke overgang van het bos naar het omliggend landschap zorgen;

middelhoutbeheer: hakhout met enkele hoogstammige bomen van verschillende dikteklassen;

natuurrichtplan¹⁸: een plan dat aangeeft wat op vlak van natuurbehoud voor een specifiek gebied wordt beoogd en waarin de instrumenten en maatregelen zijn opgenomen die al dan niet projectmatig verlopen, om de beoogde doelstellingen op het vlak van het natuurbehoud te realiseren. Het plan komt tot stand en wordt uitgevoerd met medewerking van eigenaars of grondgebruikers;

niet-vlakkormige infrastructuur: Dit is kleinschalige infrastructuur gericht op het al dan niet toegankelijk maken van het gebied: wandelpaden, knuppelpaden, fietspaden, ruitpaden, infoborden, bankjes, schuilhuisjes, vogelkijkhutten, uitkijkplatforms, enz;

oligotroof: voedselarm (milieu);

ontsnippering: het opheffen van de fragmentatie van het leefgebied voor soorten, waardoor soorten tenminste lokaal kunnen overleven. Ontsnippering uit zich in de toename van arealen, de afname van weerstand tussen die groter wordende arealen door andere vormen van landgebruik en meer algemeen dus in de afname van aantal en omvang van barrières (tegenstelling: versnippering);

permanent grasland: de cultuurgrond die minimum vier jaar ononderbroken grasland is (zie maatregelenbesluit).

¹⁶ Zie art. 2, 6° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

¹⁷ Zie art. 4 van Bosdecreet van 13/06/1990.

¹⁸ Zie art. 2, 39° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

pioniervegetatie: ijle en jonge begroeiing op voorheen kale bodem, gewoonlijk met een aanzienlijk aandeel eenjarige soorten en mossen;

recreatieve initiatieven: dit zijn recreatieve activiteiten, evenementen, en gebruiksvormen die via infrastructuur zoals paden en wegen gebruik maken van de natuur en het landschap. Dit soort initiatieven zijn onder andere georganiseerde en/of bewegwijzerde wandel- en fietstochten, wedstrijden, demonstraties (bijv. koetsen), enz;

speciale beschermingszone¹⁹: gebied aangewezen door de Vlaamse regering in toepassing van de Vogelrichtlijn of van de Habitatrichtlijn;

staat van instandhouding van een habitat²⁰: de som van de invloeden die op de betrokken habitat en de daar voorkomende typische soorten inwerken en op lange termijn een verandering kunnen bewerkstelligen in de natuurlijke verspreiding, de structuur en de functies van die habitat of die van invloed kunnen zijn op het voortbestaan op lange termijn van de betrokken typische soorten in het Vlaamse Gewest;

staat van instandhouding van een soort : het effect van de som van de invloeden die op de betrokken soort inwerken en op lange termijn een verandering kunnen bewerkstelligen in de verspreiding en de grootte van de populaties van die soort in het Vlaamse Gewest;

staat van instandhouding van een soort²¹: het effect van de som van de invloeden die op de betrokken soort inwerken en op lange termijn een verandering kunnen bewerkstelligen in de verspreiding en de grootte van de populaties van die soort in het Vlaamse Gewest;

successie: de opeenvolgende veranderingen die zich in de vegetatie voltrekken, waarbij een levensgemeenschap ontstaat of in een andere overgaat. Een klassiek voorbeeld is de verlanding van een open water. Ook de ontwikkeling van embryonaal duin naar helmduin en grijze duinen, ontwikkeling naar struweel en ten slotte duinbos is een successiereeks. In de duinen spelen spontane processen een belangrijke rol bij de ontwikkeling van de verschillende successiestadia;

trage wegen: alle wegen die in hoofdorde bedoeld of geschikt kunnen zijn voor niet-gemotoriseerd verkeer. Hierin zijn ook de voet- en buurtwegen begrepen, conform de atlas der Buurtwegen²².

veiligheidsmaaibeurt: het maaien van wegranden voor het vrijhouden van verkeers- en signalisatieborden buiten de vastgestelde data kan gebeuren om rekening te houden met de opdrachten terzake van bepaalde openbare besturen. Dit betekent dat eventueel een vroeger maaltijdstip kan gekozen worden indien de verkeersveiligheid in het gedrang zou komen ;

¹⁹ Zie art. 2, 43° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

²⁰ Zie art. 2, 44° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

²¹ Zie art. 2, 45° van Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997.

²² Zie wet van 10 april 1841 op de buurtwegen.

verruiging: proces dat gewoonlijk optreedt na het wegvallen van het beheer in een bepaald terrein en dat gepaard gaat met de vestiging en/of uitbreiding van forse plantensoorten (zogenaamde ruigtekruiden) die gekenmerkt zijn door hun overblijvende natuur, hun snelle groei en de productie van aanzienlijke hoeveelheden strooisel, waardoor ze andere vooral kleinere soorten verdringen en de vestiging van andere soorten verhinderen;

verstruweling: uitbreiding van struweel

vertuining: tendens waarbij de natuurlijke vegetatie omgevormd wordt door aanplanting van tuinplanten (o.a. bloemenperken), storten van tuinafval, plaatsen van afsluitingen, gazonbeheer enz.

vervilting: vergrassing van de vegetatie met belangrijke impact op de structuur van de vegetatie door het vormen van een dichte graszode;

vlakvormige infrastructuur: Dit zijn terreinen met een duidelijk op intensief recreatief gebruik gerichte inrichting: golfterreinen, speeltuinen, sportvelden, parkeerlocaties, enz. Speelbossen en speelduinen (bossen en duinen aangewezen om in te spelen, maar zonder speeltuigen en andere infrastructuur) en kleinschalige infrastructuur op woonpercelen worden niet beschouwd als vlakvormige infrastructuur.

zachte recreatie: Dit zijn alle vormen van recreatie, sport en toerisme die weinig of geen impact hebben op de natuurwaarden van een gebied. Zacht recreatieve activiteiten verstoren in een gebied de rust niet, tasten het reliëf weinig of niet aan en hebben een verwaarloosbare invloed op de vegetatie en de fauna. Wandelen op paden, fietsen (inclusief mountainbiken) en paardrijden op daartoe ingerichte wegen, individueel kajakken of kanovaren en spelen in bos en natuur buiten kwetsbare zones worden beschouwd als vormen van zachte recreatie. Uitzondering hierop zijn de sporten en zachte recreatievormen die het effect hebben van een harde recreatievorm door hun georganiseerd, competitief, grootschalig of (met een hoge frequentie) wekerend karakter. Jacht is hier niet inbegrepen.

Natuurrichtplan voor de Speciale beschermingszones (SBZ) en de groene bestemmingsgebieden voor “het Hoppeland van Poperinge en de Zuidelijke IJzervlakte”

Bijlagen

De bijlagen aan het natuurrichtplan beschrijven de natuurdoeltypen (bijlage I) en doelsoorten (bijlage II) die van belang zijn bij het bepalen van de visie, maatregelen en instrumenten van het natuurrichtplan. Ze hebben een informatief karakter.